

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี

สารนิพนธ์
ของ
กฤษฎณา สิงห์โตแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

พฤษภาคม 2551

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

สารนิพนธ์

ของ

กฤษฎณา สิงห์โตแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี

บทคัดย่อ
ของ
กฤษฎณา สิงห์โตแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
พฤษภาคม 2551

กฤษฎา สิงห์โตแก้ว. (2551). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชีของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ภัคกร สกลรักษ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการ เพชรบุรี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล โดยจำแนกตาม ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 70 คน สาขางานการบัญชี ของโรงเรียนพณิชยการ เพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 130 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t – test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffe'

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและ กิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและ ประเมินผล ปรากฏว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวม และรายด้าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อม ในการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านวิธีการสอน

และกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักเรียนที่มีความคาดหวังด้านอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

OPINIONS OF THE ACCOUNTING STUDENTS AT THE VOCATIONAL
CERTIFICATE LEVEL ON THE ACCOUNTING CURRICULUM
AT PETCHABURI COMMERCIAL SCHOOL

AN ABSTRACT
BY
KRISSANA SINGTOGAEW

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Degree in Business Education
at Srinakharinwirot University

May 2008

Krissana Singtogaew. (2008). *Opinions of the Accounting Students at the Vocational Certificate Level on the Accounting Curriculum at Petchaburi Commercial School*. Master's Project, M.Ed. (Business Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Miss Pakkaporn Scolrugh.

The objectives of this research were to study and compare the different opinions of the accounting students at the vocational certificate level on the accounting curriculum at Petchaburi Commercial School. The five main areas for the study comparison were subject content, teaching methods and teaching activities, professors, learning environment, measurement and evaluation which were classified by variables, academic achievements, parent 's occupations and career expectancy.

The target population for in research was 60 of the second year's students and 70 of the third year's students who studied during the academic year 2007 major accounting at Petchaburi Commercial School. A questionnaire was used for data collection. Percentages, standard deviations, t-test and the One-Way Analysis were used to analyze the data in difference test companion Scheffe's test were used for in case of having some difference.

The findings of the study were :

1. Opinions of the accounting students at the vocational certificate level on the accounting curriculum at Petchaburi Commercial School in five main areas for the study comparison were subject content, teaching methods teaching activities, included of professors, learning environment, measurement and evaluation were appropriate and at a high level.

2. The difference of the second year accounting students and the third year accounting students have the opinions significant difference at .01 level in general and in each aspect which are subject content, measurement and evaluation. The other aspects have the opinions no significant difference.

3. The difference of academic achievements students have the opinions at .05 level in general. However, when considering each aspect, the study discovered that there was significant difference at .01 level in professors and also

at .05 level in teaching methods and teaching activities but the other aspects have no significant difference.

4. The difference of parent 's occupation of the students have the opinions no significant difference in general and in each aspect.

5. The difference of career expectancy of the students have the opinions no significant difference in general and in each aspect.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชีของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ของ กฤษณา สิงห์โตแก้ว ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
ธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ภาคกร สกลรักษ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์สิฐฐากร ชูทรัพย์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ภาคกร สกลรักษ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์สิฐฐากร ชูทรัพย์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ เดือน พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีจากความช่วยเหลือและความเมตตากรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ภักดร สกลรักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำและให้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง อาจารย์เดือนดี ศรีสม ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้ข้อเสนอแนะแก้ไขเครื่องมือ ทำให้การวิจัยครั้งนี้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย และอาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า และได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ทำให้งานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้การอบรม สั่งสอน และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัยด้วยความเมตตาด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ ครูอาจารย์ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงได้ดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ ครูอาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ที่กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล (Try out) เครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบใจนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 สาขางานการบัญชี โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ที่ตอบแบบสอบถามวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาของผู้วิจัย ที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนและเป็นที่กำลังใจอย่างยิ่งตลอดมา จนทำให้งานวิจัยลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูทเวทิตาแก่บิดามารดา คณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านของผู้วิจัยที่ได้กรุณาอบรมสั่งสอน และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการศึกษาค้นคว้าเสมอมา

กฤษฎณา สิงห์โตแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานของการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี	8
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)	11
ความหมายของความคิดเห็น	26
ความหมายและความสำคัญการบัญชี	28
ความหมายของการเรียนการสอน.....	29
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน	32
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	32
ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	38
ด้านครูผู้สอน	43
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	48
ด้านการวัดและประเมินผล	50
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	57
งานวิจัยในประเทศ	57
งานวิจัยต่างประเทศ	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	62
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	62
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	62
วิธีการสร้างเครื่องมือ	63
การเก็บรวบรวมข้อมูล	64
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	64
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	65
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	68
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	85
ความมุ่งหมายของการวิจัย	85
ความสำคัญของการวิจัย	85
ขอบเขตของการวิจัย	85
สมมติฐานของการวิจัย	86
วิธีดำเนินการวิจัย	86
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	86
การเก็บรวบรวมข้อมูล	87
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	87
สรุปผลการวิจัย	88
อภิปรายผล	91
ข้อเสนอแนะ	98
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	98
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป	99

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	100
ภาคผนวก	106
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	107
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย	115
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เชิญผู้เชี่ยวชาญและหนังสือ ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย	117
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	124

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้าน อาชีพ	69
2	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน	70
3	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยรวม และรายข้อ	71
4	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้านวิธี การสอนและกิจกรรม การเรียนการสอนโดยรวมและรายข้อ	72
5	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน โดยรวมและ รายข้อ	73
6	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยรวมและรายข้อ	74
7	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายด้าน	75
8	เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้น	76

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
9 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	77
10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการ บัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการ เพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	78
11 ผลการทดสอบความแตกต่าง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนก ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	79
12 ผลการทดสอบความแตกต่าง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขา งานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียน พณิชยการเพชรบุรี ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	79
13 ผลการทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขา งานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียน พณิชยการเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	80
14 ผลการทดสอบความแตกต่าง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขา งานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียน พณิชยการเพชรบุรีด้านการวัดและประเมินผล ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	80
15 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง	81

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง	82
17 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามความคาดหวังด้านอาชีพ	83
18 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามความคาดหวังด้านอาชีพ	84

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 องค์ประกอบของหลักสูตร	36
2 ระบบการพัฒนาหลักสูตร	37

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศชาติก็ย่อมทำได้โดยสะดวกราบรื่นได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว การอาชีวศึกษาเป็นองค์กรที่มุ่งมั่นให้การบริหารจัดการอาชีวศึกษาสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยรวมสถานศึกษาขึ้นเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา ให้เป็นศูนย์แห่งความสมานฉันท์ ที่จะเกื้อกูลทรัพยากรต่อกัน ให้เกิดความแข็งแกร่งในทุกสาขาวิชาชีพ เพื่อสร้างคุณภาพในการผลิตกำลังคนตั้งแต่ระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ความต้องการของตลาดแรงงาน และความก้าวหน้าของเทคโนโลยี (พยุงศักดิ์ จันทรสุรินทร์. 2544 : 2) สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเองมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 5 - 22) สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบาย และแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขตพื้นที่การศึกษาหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เปิดทำการเรียนการสอนมาเป็นเวลา 30 ปี ใช้หลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม ทำการเปิดสอน 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) มี 3 สาขางาน คือ สาขางานการบัญชี สาขางานการขาย และสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 มี 3 สาขา คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เปิดรับนักเรียน นักศึกษา โดยมีได้ทำการสอบคัดเลือกผู้เรียน จึงได้ผู้เรียน

สาขางานการบัญชี เป็นสาขาหนึ่งที่เปิดสอนตามหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการ
 การอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545
 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ลักษณะของรายวิชาบัญชี เนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎี
 และภาคปฏิบัติในรูปของการทำแบบทดสอบทำยบท เนื้อหาบางตอนอาจเข้าใจยากซับซ้อนครูจึง
 ต้องเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการถ่ายทอดความรู้ จัดประสบการณ์ให้กับนักเรียนได้
 เข้าใจและสามารถปฏิบัติงานได้จริง รวมถึงต้องให้ผู้เรียนมีจริยธรรม มีความพร้อมทั้งสติปัญญา
 ที่แก้ไขปัญหา และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมกับ
 สภาพแวดล้อมของสังคม การเมือง เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเปลี่ยนแปลงไป
 อย่างรวดเร็ว ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องมีความรู้ ความสามารถในการเตรียมการสอนให้แม่นยำใน
 เนื้อหาวิชาที่สอน มีวิธีการสอนที่หลากหลาย มีการจัดกิจกรรมการสอนให้น่าสนใจ ใช้สื่อการ
 สอนที่ทันสมัย และมีการวัดผลประเมินผลทางการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการจัด
 การศึกษาจึงมุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้ที่สมดุลเพื่อให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข โดย
 คำนึงถึงความต้องการและความสนใจและความถนัดเป็นการเคารพสิทธิของผู้เรียน โดยผู้เรียนมี
 ความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วย
 ตนเองอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 6) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาสาขางานการบัญชี
 เข้าทำงานในสถานประกอบการได้ฝึกทักษะ การปฏิบัติงานให้มีความเชี่ยวชาญในงานด้านบัญชี
 สามารถเลือกประกอบอาชีพในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะงานและสถานภาพแตกต่างกัน
 (พิมลวรรณ พชรสิงห์. 2549 : 12) เมื่อนักเรียนจบการศึกษามาทำงานเป็นผู้ทำบัญชี ผู้มีหน้าที่
 จัดทำบัญชี ผู้ใช้ข้อมูลทางการเงิน กรมการประกันภัย กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมสรรพากร
 ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการกำกับ
 หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือหน่วยงานอื่นใด จะมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม
 มาตรฐานการบัญชีที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือการปฏิบัติตามมาตรฐาน
 ดังกล่าว ทำให้เกิดความเสียหายต่อองค์กรเศรษฐกิจของประเทศ หรือเป็นอุปสรรคต่อการ
 ประกอบกิจการคณะกรรมการ กำหนดมาตรฐานการบัญชีต้องดำเนินการตรวจสอบและรับฟัง
 ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง และกำหนด ปรับปรุง หรือพัฒนามาตรฐานการบัญชีโดยพลัน
 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2547 : 10) ทางสถานศึกษามีความประสงค์ที่จะผลิตบุคลากรที่มี
 คุณภาพป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนประกอบอาชีพอิสระ จากการ
 จัดการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ได้รับความสนใจในการเลือกเรียน

จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน สังคมและตลาดแรงงานต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยจำแนกตามระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการพิจารณาวางแผนปรับปรุง และการจัดกระบวนการเรียนการสอนในสาขางานการบัญชีได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 สาขางานการบัญชี โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 70 คน สาขางานการบัญชี โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 โดยใช้นักเรียนทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน โดยจำแนกได้ดังนี้
 - 1.1 ระดับชั้น
 - 1.1.1 ปวช. 2
 - 1.1.2 ปวช. 3
 - 1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.2.1 คะแนนเฉลี่ยต่ำ (ต่ำกว่า 3.00)
 - 1.2.2 คะแนนเฉลี่ยปานกลาง (3.00 - 3.50)
 - 1.2.3 คะแนนเฉลี่ยสูง (3.51 - 4.00)
 - 1.3 อาชีพผู้ปกครอง
 - 1.3.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 1.3.2 พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน
 - 1.3.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 - 1.3.4 เกษตรกร (ทำสวน ทำนา ทำไร่ ประมง เลี้ยงสัตว์)
 - 1.4 ความคาดหวังด้านอาชีพ
 - 1.4.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 1.4.2 พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน
 - 1.4.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 5 ด้าน ได้แก่
 - 1.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร
 - 1.2 ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 1.3 ด้านครูผู้สอน
 - 1.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
 - 1.5 ด้านการวัดและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจ และการรับรู้ที่มีต่อบุคคลหรือเหตุการณ์ โดยสามารถถ่ายทอดข้อเท็จจริงต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูด การเขียน ซึ่งได้กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมและสื่อเทคโนโลยี ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญเฉพาะด้าน และได้เลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน ใน 5 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องของเนื้อหาหลักสูตรวิชาชีพ ความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ระยะเวลาที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ตั้งไว้ และความสามารถนำความรู้เหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพตรงตามตลาดแรงงาน

1.2 ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอน เทคนิคการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างมีสัดส่วนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกรายวิชา

1.3 ด้านครูผู้สอน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตน บุคลิกภาพ ความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ในวิชาชีพทางการบัญชี การใช้คำพูด การควบคุมอารมณ์ และความเป็นกันเองเอาใจใส่ดูแลให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียน

1.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบรรยากาศทางวิชาการภายในโรงเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ความพร้อมอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน อาคารสถานที่ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอน

1.5 ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล การกำหนดเกณฑ์การวัดผลอย่างชัดเจนโดยให้เหมาะสมกับผู้เรียน แจ้งวิธีการวัดผลและประเมินผล ตลอดจนผลการทดสอบให้ผู้เรียนทราบ การออกแบบทดสอบมีความเหมาะสมกับระยะเวลาการสอบ ความยากง่ายของแบบทดสอบ ความสอดคล้องของแบบทดสอบกับเนื้อหาวิชา ความยุติธรรมในการประเมินผลของผู้สอน มีการวัดผลและประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน ดูผลงานจากแฟ้มสะสมงาน การทำแบบฝึกหัดและการปฏิบัติจริง รวมทั้งมีการประเมินผลทางด้านพฤติกรรมของผู้เรียนควบคู่ไปกับการประเมินผลทางด้านการเรียนรู้ โดยใช้การวัดผลและประเมินผลหลายรูปแบบที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานการบัญชี ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550

3. สาขางานการบัญชี หมายถึง รายวิชาบัญชีต่าง ๆ ที่เป็นวิชาด้านการบัญชี ซึ่งกำหนดไว้ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยการ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบัญชีต้องเรียน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมที่แสดงถึงความสามารถทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งวัดผลการเรียนเฉลี่ยทุกรายวิชา เมื่อสิ้นสุดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

- 3.1 คะแนนเฉลี่ยต่ำ (ต่ำกว่า 3.00)
- 3.2 คะแนนเฉลี่ยปานกลาง (3.00 - 3.50)
- 3.3 คะแนนเฉลี่ยสูง (3.51 - 4.00)

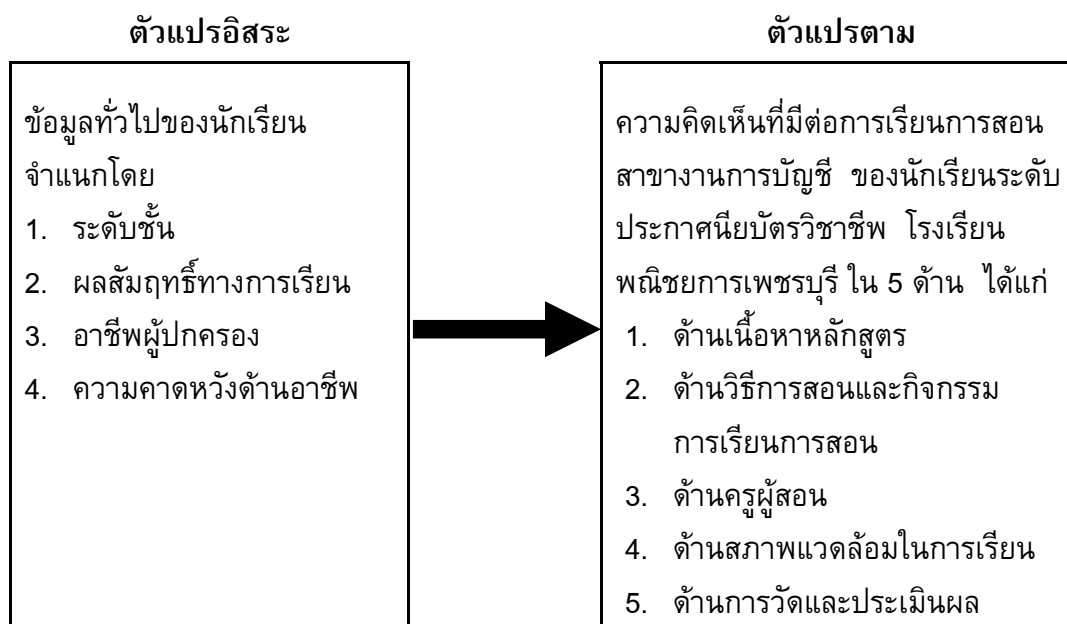
4. อาชีพผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะการทำงานของบิดา มารดา หรืออาชีพของผู้ให้การอุปการะนักเรียน แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

- 4.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 4.2 พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน
- 4.3 ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- 4.4 เกษตรกร (ทำสวน ทำนา ทำไร่ ประมง เลี้ยงสัตว์)

5. ความคาดหวังด้านอาชีพ หมายถึง งานที่นักเรียนต้องเรียนรู้ ฝึกฝน ฝึกทักษะ และประสบการณ์ เพื่อให้เกิดความชำนาญในด้านอาชีพนั้น ๆ และจะยึดเป็นอาชีพในอนาคต แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

- 5.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 5.2 พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน
- 5.3 ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีความคาดหวังด้านอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)
3. ความหมายของความคิดเห็น
4. ความหมายและความสำคัญของการบัญชี
5. ความหมายของการเรียนการสอน
6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
 - 6.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร
 - 6.2 ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 6.3 ด้านครูผู้สอน
 - 6.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
 - 6.5 ด้านการวัดและประเมินผล
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ประวัติโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีจังหวัดเพชรบุรี

โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี (2550 : 1 - 3) เดิมชื่อโรงเรียนบุญเลี่ยมวิทยา ได้ก่อตั้งหลักจากได้เลิกล้มกิจการ ต่อมา นายนิพนธ์ บัวมณี ได้เช่าอาคารและที่ดินของวัดอุทัยโพธาราม จัดตั้งโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ประเภทอาชีวศึกษา แผนกพณิชยการ ตามใบอนุญาตให้เป็นเจ้าของโรงเรียน หรือเรียกว่า “ผู้รับใบอนุญาต” เลขที่ 1/2520 ออกเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2520 โดยมีนายนิพนธ์ บัวมณี เป็นผู้จัดตั้งโรงเรียนและเป็นครูใหญ่วุฒิ พ.ม., คบ. (บริหารโรงเรียน) ปัจจุบันนางอารี ศรีสม วุฒิ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) เป็นผู้อำนวยการ ปีการศึกษา พ.ศ. 2520 มีนักเรียน 47 คน ปีการศึกษา 2550 มี นักเรียนทั้งหมด 666 คน โรงเรียนดำรงอยู่ด้วยเงินค่าพัฒนาการศึกษาของนักเรียน และเงินค่าใช้จ่ายรายหัวนักเรียนที่รัฐบาลออกให้เป็นรายเดือน โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีเปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และขยายหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2532

ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน

1. ต้องเชื่อฟัง ครู - อาจารย์ ห้ามออกนอกบริเวณโรงเรียนก่อนได้รับอนุญาต ผู้ปกครอง ที่มาเยี่ยมต้องได้รับอนุญาตก่อนเยี่ยม ต้องมาโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอและต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชา ไม่น้อยกว่า 80%

2. ห้ามเล่นการพนัน พกพาอาวุธ สูบบุหรี่ ดื่มสุรา ยาเสพติดทุกชนิด และห้ามทะเลาะวิวาท กัน ถ้าฝ่าฝืนในกรณีร้ายแรงอาจให้พ้นสภาพจากการเป็นนักเรียน

3. ไม่ประพฤติตนผิดในทางชั่วช้าทั้งในและนอกโรงเรียน

สภาพปัจจุบันของโรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี

โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เป็นโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ตั้งอยู่เลขที่ 199/1 หมู่ 2 ตำบลธงชัย อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อยู่ตรงข้ามกับสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ 12 จังหวัดเพชรบุรี มีเนื้อที่ 12 ไร่ 200 ตารางวา

โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรีประกอบด้วย อาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 3 ชั้น อาคารเรียน อาคารประกอบด้วย หอประชุม โรงอาหาร และห้องปฏิบัติการต่าง ๆ โดยจัดเป็นห้องสำนักงาน ห้องสมุด ห้องพยาบาล ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติงานสำนักงาน ห้องพิมพ์ดีดไทย ห้องพิมพ์ดีดอังกฤษ ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการบัญชี ห้องปฏิบัติการขาย ห้องพัสดุ มีห้องน้ำหญิง ห้องน้ำชาย ไว้สำหรับบริการนักเรียน นักศึกษา และที่ปัสสาวะสำหรับนักเรียนชาย และจัดสถานที่พักผ่อนที่เหมาะสมให้กับนักเรียน นักศึกษา

ปัจจุบันโรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี เปิดสอนในหลักสูตรดังนี้

ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

1. สาขางานการบัญชี
2. สาขางานการขาย
3. สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

เปิดทำการสอน

สัปดาห์ละ 5 วัน เริ่มเรียนตั้งแต่เวลา 8.15 - 20.30 น.

ในภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ แบ่งเป็น 3 ภาคเรียน ดังนี้

ภาคเรียนที่ 1	เปิดเรียน พฤษภาคม - ตุลาคม
ภาคเรียนที่ 2	เปิดเรียน พฤศจิกายน - มีนาคม
ภาคฤดูร้อน	เปิดเรียน เมษายน

ปรัชญาของโรงเรียน

การดำเนินการเรียน การสอนของโรงเรียน เรามุ่งให้บุคลากรทุก ๆ คนของโรงเรียน ยึดมั่นกับปรัชญาของโรงเรียน เพื่อความมีระเบียบ วินัย คือ

มีวินัย ให้ผู้เรียนอยู่ในระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม และนำไปเป็นหลักในการดำเนินชีวิตได้ โดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ และเป็นแม่พิมพ์ที่ดีของนักเรียน และทำให้นักเรียนเกิดทักษะทั้งทฤษฎี และปฏิบัติ

ใฝ่ศึกษา มุ่งหวังให้นักเรียนใฝ่ศึกษาหาความรู้ทั้งใน และนอกโรงเรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง หมั่นฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญและนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งถือเป็นประสบการณ์ที่นักเรียนได้รับจากโรงเรียน และนำไปใช้ได้

จรรยาบรรณ มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความประพฤติเรียบร้อย กิริยามารยาทดีงาม ที่ควรประพฤติเมื่ออยู่ในสังคม หรือประกอบอาชีพการงาน และเพื่อรักษาเกียรติคุณ ชื่อเสียง ฐานะที่ดีงามของตนเอง

วิสัยทัศน์

โรงเรียนมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาทั้งในส่วนโรงเรียน ครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ให้มีความทันสมัย ทันยุคโลกาภิวัตน์ โดยเติบโตใหญ่ด้วยการเจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไปอย่างมั่นคง โดยกำหนดวิสัยทัศน์ว่า “สร้างวินัย เปี่ยมน้ำใจ ใฝ่อนาคต”

สร้างวินัย มีกิริยามารยาทและศีลธรรมอันดีที่ถูกต้องตามประเพณี และวัฒนธรรมไทย อีกทั้งมีทัศนคติ ค่านิยม รสนิยม การวางตัวที่เหมาะสมที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

เปี่ยมน้ำใจ มีความรับผิดชอบ มีน้ำใจเสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และพร้อมเสมอที่จะให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนการบริการแก่สังคมเต็มกำลังความสามารถของตน

ใฝ่อนาคต สามารถนำความรู้ด้านวิชาการ ทักษะวิชาชีพคุณธรรมจริยธรรมไปใช้ประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัวสังคมประเทศชาติ

คำขวัญ

โรงเรียนมีปณิธานตั้งมั่นว่า ผลของการศึกษาของนักเรียนทุกคน ที่พึงจะได้รับนั้นคือ

มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ มีปัญญา มีความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้มีทักษะในการจัดการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการประกอบอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ เป็นผู้มีความประพฤติทางสังคมที่ดีทั้งในการงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวท้องถิ่นและประเทศชาติ ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคตดังคำขวัญของโรงเรียนที่ว่า “หัวใจของความรู้ คือ ประตู่แห่งความสำเร็จ”

รายวิชาสาขางานการบัญชีที่โรงเรียนจัดการเรียนการสอน

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	(ชั่วโมง)
2201 – 4101	การบัญชี 1	3	(4)
2201 – 4102	การบัญชี 2	3	(4)
2201 - 2101	การบัญชีตัวเงิน	3	(3)
2201 - 2102	การบัญชีห้างหุ้นส่วน	3	(4)
2201 - 2104	การบัญชีเช่าซื้อและซื้อขายผ่อนชำระ	3	(3)
2201 - 2105	ระบบบัญชีเดี่ยวและสินค้า	3	(3)
2201 - 2106	การบัญชีร่วมค้าและฝากขาย	3	(4)
2201 - 2107	การบัญชีอุตสาหกรรมและระบบใบสำคัญ	3	(3)
2201 - 2103	การบัญชีบริษัท จำกัด	3	(4)
2201 - 2108	การบัญชีเกี่ยวกับภาษี	3	(3)
2201 - 2109	กระบวนการจัดทำบัญชี	3	(6)
2201 - 2111	ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	2	(3)
2201 - 2112	การบัญชีสำหรับกิจการพิเศษ	3	(3)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 1 - 28) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนา กำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพและเจตคติที่เหมาะสม สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน ถ่ายโอนผลการเรียนสะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระได้

3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน

4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการ พัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ นำไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิธีการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงานสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดีโดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกันมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ
6. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ ซึ่งมีความ มั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร

1. การเรียนการสอน
 - 1.1 การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้
 - 1.2 การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง โดยสามารถนำรายวิชาไปจัดฝึกในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน
2. เวลาเรียน
 - 2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 20 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร ประมาณ 5 สัปดาห์
 - 2.2 การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วันคาบละ 60 นาที (1 ชั่วโมง)

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 102 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาที่ประกอบด้วย ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้บูรณาการการเรียนการสอน กำหนด 2 – 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 40 – 60 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 รายวิชาที่นำไปฝึกงานในสถานประกอบการ กำหนดเวลาในการฝึกปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.4 การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.5 การทำโครงการให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

สาขาวิชาพาณิชยกรรม

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่น้อยกว่า 102 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาสามัญ	ไม่น้อยกว่า	26	หน่วยกิต
1.1 วิชาสามัญทั่วไป		18	หน่วยกิต
1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	8	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	66	หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน		10	หน่วยกิต
2.2 วิชาชีพสาขาวิชา	ไม่น้อยกว่า	16	หน่วยกิต
2.3 วิชาชีพสาขางาน	ไม่น้อยกว่า	36	หน่วยกิต
2.4 โครงการ		4	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	10	หน่วยกิต
4. ฝึกงาน	(ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน)		
5. กิจกรรมเสริมหลักสูตร	(ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง)		
รวม	ไม่น้อยกว่า	102	หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามกำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา ส่วนรายวิชาแต่ละหมวดวิชา สถานศึกษาสามารถจัดตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือจัดตามความเหมาะสมของสภาพท้องถิ่น ทั้งนี้ สถานศึกษาต้องกำหนดรหัสวิชา จำนวนคาบเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามระเบียบที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

5. โครงการ

5.1 สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการในภาคเรียนที่ 6 ไม่น้อยกว่า 160 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

5.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น ๆ

6. ฝึกงาน

ให้สถานศึกษานำรายวิชาในหมวดวิชาชีพไปจัดฝึกในสถานประกอบการ อย่างน้อย 1 ภาคเรียนการตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

7. การเข้าเรียน

พื้นความรู้และคุณสมบัติของผู้เรียน ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

8. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

9. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัยของตนเอง และส่งเสริมการทำงาน ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทะนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม โดยการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน

10. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

10.1 ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาสามัญ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.3 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

10.4 เข้าร่วมกิจกรรมและผ่านการประเมินทุกภาคเรียน

10.5 ประเมินผ่านมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชา

11. การแก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

11.1 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม ปรับปรุง หรือ ยกเลิกประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน รายวิชา และโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

11.2 ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจเพิ่มเติม แก้ไข เปลี่ยนแปลงรายวิชา ต่าง ๆ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) โดยต้อง รายงานให้ต้นสังกัดทราบ

จุดประสงค์สาขาวิชาพณิชยการ

1. เข้าใจหลักการและประยุกต์ใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
2. เข้าใจหลักการและกระบวนการในงานพื้นฐานวิชาชีพและงานที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานด้านพณิชยการ
3. เข้าใจหลักการ วิธีการและขั้นตอนในสาขางานที่เลือก
4. มีทักษะ มีประสบการณ์ กระบวนการในงานอาชีพตามสาขางานที่เลือก
5. มีทักษะในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในงานอาชีพตามสาขางานที่เลือก
6. มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาในการทำงาน
7. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถพัฒนางานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
8. อนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี
9. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีต่องาน และเห็นแนวทางในทางประกอบอาชีพสุจริต

มาตรฐานวิชาชีพ

1. สื่อสารโดยใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
2. พัฒนาตนเองและสังคมตามหลักศาสนา สิทธิหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ
3. พัฒนาตนเอง พัฒนางานอาชีพ และแก้ปัญหา โดยใช้หลักการกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์
4. พัฒนาบุคลิกภาพและสุขภาพของตน โดยใช้หลักการกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา
5. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและระบบสารสนเทศ เพื่อพัฒนางานด้านธุรกิจ
6. วางแผนประกอบอาชีพด้านธุรกิจ โดยนำระบบบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิตมาใช้ในองค์กร

7. จัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในองค์กรและชุมชน
8. ประยุกต์ใช้หลักการพื้นฐานงานอาชีพด้านธุรกิจ ในการปฏิบัติงานและในชีวิตประจำวัน

สาขางานการบัญชี

1. มีทักษะในการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการประเภทธุรกิจบริการ บัญชีของกิจการประเภทธุรกิจซื้อขายสินค้า บัญชีของกิจการประเภทธุรกิจอุตสาหกรรม
2. เข้าใจหลักการและกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีที่ใช้ในการควบคุมและตรวจสอบงานบัญชีของกิจการ
3. มีทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการพิเศษลักษณะต่าง ๆ
4. ปฏิบัติงานบัญชีเพื่อการชำระภาษีของกิจการและกระบวนการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

วิชาชีพสาขางาน ไม่น้อยกว่า 36 หน่วย

ให้เลือกจากรายวิชาตามสาขาที่กำหนดสาขาใดสาขาหนึ่ง รวมไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต ส่วนที่เหลืออาจเลือกเรียนจากรายวิชาในสาขางานเดิม หรือรายวิชาในสาขางานอื่น หรือรายวิชาในหลายสาขางานรวมกัน จนครบหน่วยกิตที่กำหนด

สาขางานบัญชี

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)	
2201 – 2101	การบัญชีตัวเงิน	3	(3)
2201 – 2102	การบัญชีห้างหุ้นส่วน	3	(4)
2201 – 2103	การบัญชีบริษัทจำกัด	3	(4)
2201 – 2104	การบัญชีเช่าซื้อและซื้อขายผ่อนชำระ	3	(3)
2201 – 2105	ระบบบัญชีเดี่ยวยและสินค้า	3	(3)
2201 – 2106	การบัญชีร่วมค้าและฝากขาย	3	(4)
2201 – 2107	การบัญชีอุตสาหกรรมและระบบในสำคัญ	3	(3)
2201 – 2108	การบัญชีเกี่ยวกับภาษี	3	(3)
2201 – 2109	กระบวนการจัดทำบัญชี	3	(6)
2201 – 2110	การบัญชีกับคอมพิวเตอร์	3	(3)
2201 – 2111	ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	2	(3)
2201 – 2112	การบัญชีสำหรับกิจการพิเศษ	3	(3)
2201 – 2113	การบัญชีสินค้า	3	(3)
2201 – 2114	การบัญชีอุตสาหกรรม	3	(3)
2201 – 2827	ภาษาอังกฤษเพื่องานบัญชี	2	(3)
2201 – 4101	การบัญชี 1	*	(*)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)	
2201 – 4102	การบัญชี 2	*	(*)
2201 – 4103	การบัญชี 3	*	(*)
2201 – 4104	การบัญชี 4	*	(*)
2201 – 4105	การบัญชี 5	*	(*)
2201 – 4106	การบัญชี 6	*	(*)
การบัญชีตัวเงิน		(2201 – 2101)	

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีเกี่ยวกับตัวเงิน
2. มีทักษะปฏิบัติงานบัญชีเบื้องต้น ตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปเกี่ยวกับตัวเงิน
3. มีกิจนิสัย ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ละเอียดยรอบคอบ ความอดทน รับผิดชอบ ในการปฏิบัติงาน และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานรายวิชา

1. เข้าใจในหลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีเกี่ยวกับตัวเงิน
2. บันทึกบัญชีเกี่ยวกับตัวเงินรับและจ่าย
3. บันทึกรายการในสมุดเงินย่อย
4. จัดทำยอดพิสูจน์ยอดเงินฝากธนาคาร

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ ความหมายและประเภทของตัวเงิน คำนวณวันครบกำหนดใช้เงินและดอกเบี้ย การบันทึกบัญชีเกี่ยวกับตัวเงิน สมุดทะเบียนเกี่ยวกับตัวเงิน การปรับปรุงบัญชี และการปิดบัญชีเกี่ยวกับดอกเบี้ยเงินในสิ้นงวดบัญชี การบันทึกบัญชีเกี่ยวกับการสลักหลังโอนตัวเงิน การขายลดตัวเงิน และตัวเงินขาดความเชื่อถือ

ศึกษาปฏิบัติเกี่ยวกับ ความหมายและประเภทของเช็ค การติดต่อกับธนาคารและรายการเกี่ยวกับเช็ค การบันทึกบัญชีเกี่ยวกับการฝากและการถอนเงินจากธนาคาร ระบบเงินสดย่อยและการทำบัญชียอดเงินฝากธนาคาร

การบัญชีห้างหุ้นส่วน (2201 – 2102)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีสำหรับกิจการห้างหุ้นส่วน
2. มีทักษะปฏิบัติงานบัญชีที่รับรองทั่วไป สำหรับกิจการห้างหุ้นส่วน
3. มีกิจนิสัย ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ละเอียดยรอบคอบ ความอดทน รับผิดชอบ ในการปฏิบัติงาน และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานรายวิชา

1. เข้าใจในหลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีเกี่ยวกับกิจการห้างหุ้นส่วน
2. บันทึบบัญชีของกิจการห้างหุ้นส่วน
3. จัดทำงบการเงินของกิจการห้างหุ้นส่วน
4. บันทึบบัญชีเกี่ยวกับกิจการห้างหุ้นส่วน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ ความหมายของกิจการห้างหุ้นส่วน และการจัดตั้งกิจการประเภทของกิจการห้างหุ้นส่วนและข้อแตกต่างที่กำหนดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายเกี่ยวห้างหุ้นส่วน การบันทึกรายการเปิดบัญชี การแบ่งผลกำไรขาดทุน การบันทึบบัญชีตามวิธีทุนเปลี่ยนแปลงและวิธีทุนคงที่ การทำงบการเงินทางกฎหมาย ภาษีเงินได้ของห้างหุ้นส่วน การรับหุ้นส่วนใหม่ หุ้นส่วนลาออกหรือตาย การเลิกกิจการ และการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

การบัญชีบริษัทจำกัด

(2201 – 2103)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการบริษัทจำกัด และบริษัทจำกัด (มหาชน)
2. มีทักษะปฏิบัติงานบัญชีเบื้องต้นตามหลักบัญชีที่ได้รับรองทั่วไป สำหรับกิจการกิจการบริษัทจำกัด และบริษัทจำกัด (มหาชน)
3. มีกิจนิสัย ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ละเอียดยรอบคอบ ความอดทน รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานรายวิชา

1. เข้าใจในหลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีเกี่ยวกับกิจการบริษัทจำกัด และบริษัทจำกัด (มหาชน)
2. บันทึบบัญชีของกิจการบริษัทจำกัด และบริษัทจำกัด (มหาชน)
3. จัดทำรายงานของกิจการบริษัทจำกัด และบริษัทจำกัด (มหาชน)
4. ชำระบัญชีกิจการบริษัทจำกัด และบริษัทจำกัด (มหาชน)

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ ความหมายและข้อแตกต่างระหว่างบริษัทจำกัดและบริษัทจำกัด (มหาชน) พอสังหาริมทรัพย์ การจำหน่ายหุ้นทุนและการจัดทำทะเบียนผู้ถือหุ้น การบันทึกรายการเกี่ยวกับการจำหน่ายหุ้นทุนในราคาตามมูลค่า สูงกว่ามูลค่า และการจำหน่ายหุ้นทุนในราคาต่ำกว่ามูลค่าของบริษัทจำกัด (มหาชน) ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งบริษัท การรับหุ้น การจัดทำงบการเงินของบริษัทตามการจัดสรรกำไร สรรองตามกฎหมาย และสำรองอื่น ๆ การเพิ่มทุนและลดทุนของบริษัทจำกัด การชำระบัญชีของบริษัทจำกัด การแก้ไขข้อผิดพลาดทางบัญชี

การบัญชีเช่าซื้อและซื้อขายผ่อนชำระ

(2201 – 2104)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการที่ดำเนินการเช่าซื้อและขายเงินผ่อน
2. มีทักษะปฏิบัติงานบัญชีเบื้องต้นตามหลักบัญชีที่ได้รับรองทั่วไป สำหรับกิจการที่ดำเนินการเช่าซื้อและขายเงินผ่อน
3. มีกิจนิสัย ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ละเอียดรอบคอบ ความอดทน รับผิดชอบ ในการปฏิบัติงาน และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานรายวิชา

1. เข้าใจในหลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีเกี่ยวกับเช่าซื้อและซื้อขายผ่อนชำระ
2. บันทึกบัญชีของกิจการที่ดำเนินการเช่าซื้อและขายเงินผ่อน
3. จัดทำรายงานทางการเงิน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ การเช่าซื้อและการขายเงินผ่อน สินค้ารับและเปลี่ยน การยืมสินค้านั้นดอกเบี้ยที่คิดในการขายเงินผ่อน งบกำไรขาดทุนและงบดุล การซื้อเงินผ่อน ดอกเบี้ยที่คิดในการซื้อเงินผ่อน

ระบบบัญชีเดี่ยวและสินค้า

(2201 – 2105)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสีย เกี่ยวกับหลักการ และการปฏิบัติงานบัญชีระหว่างระบบบัญชีเดี่ยวและบัญชีคู่ และกระบวนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสินค้า
2. มีทักษะปฏิบัติงานบัญชีทั้งในการควบคุม และการตรวจสอบการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น
3. มีกิจนิสัย ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ละเอียดรอบคอบ ความอดทน รับผิดชอบ ในการปฏิบัติงาน และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานรายวิชา

1. เปรียบเทียบหลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานระหว่างบัญชีเดี่ยวและระบบบัญชีคู่บันทึกรายการบัญชีของกิจการ
2. คำนวณสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายตามระบบบัญชีเดี่ยว
3. จัดทำรายงานทางการเงินตามระบบบัญชีเดี่ยว

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับงบแสดงทางการเงิน การคำนวณกำไรหรือขาดทุนตามระบบบัญชีเดียว การคำนวณยอดซื้อขายสินค้า การคำนวณยอดขายสินค้า การคำนวณรายได้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อัตรากำไรขั้นต้น การคำนวณโดยใช้อัตรากำไรขั้นต้น งบกำไรขาดทุน ขอบการพร้อมของระบบบัญชีเดียว ระบบการควบคุมสินค้า โดยการทำบัญชีสินค้าตามมาตรฐานการบัญชี การตรวจนับสินค้าคงเหลือในวันสิ้นงวดบัญชี การตีราคาสินค้าคงเหลือ การบันทึกรายการเกี่ยวกับสินค้าแบบสิ้นงวด (Periodic) และแบบต่อเนื่อง (Perpetual)

การบัญชีร่วมค้าและฝากขาย

(2201 – 2106)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการที่ดำเนินการร่วมค้า และฝากขายสินค้า
2. มีทักษะปฏิบัติงานบัญชีเบื้องต้นตามหลักบัญชีที่ได้รับรองทั่วไป สำหรับกิจการที่ดำเนินการร่วมค้า และฝากขายสินค้า
3. มีกิจนิสัย ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ละเอียดรอบคอบ ความอดทน รับผิดชอบ ในการปฏิบัติงาน และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานรายวิชา

1. เข้าใจในหลักการ และขั้นตอนการจัดทำบัญชีของกิจการที่ร่วมค้า และฝากขายสินค้า
2. บันทึกบัญชีของกิจการร่วมค้า และฝากขายสินค้า
3. จัดทำรายงานทางการเงินของกิจการร่วมค้าและฝากขายสินค้า

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการบัญชีของกิจการร่วมค้า โดยวิธีผู้ร่วมค้าแต่ละฝ่ายจดบันทึกรายการทั้งสิ้นในสมุดบัญชีของตน วิธีการบัญชีที่ใช้สมุดบัญชีชุดหนึ่งต่างหาก การคำนวณกำไรขาดทุนก่อนการร่วมค้าสิ้นสุด การปรับปรุงและการปิดบัญชีในวันสิ้นงวดบัญชี และการปิดบัญชีเมื่อการร่วมค้าสิ้นสุด การฝากขายสินค้า วิธีส่งสินค้าไปฝากขาย การรับฝากขายเงินทอรองหนี้สินระหว่างผู้ฝากขายกับผู้รับฝากขาย งบกำไรขาดทุน งบดุล และการบันทึกบัญชี การบัญชีอุตสาหกรรมและระบบใบสำคัญ

(2201 – 2107)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการประเภทธุรกิจอุตสาหกรรม
2. มีทักษะปฏิบัติงานบัญชีเบื้องต้นตามหลักบัญชีที่ได้รับรองทั่วไป สำหรับกิจการประเภทธุรกิจอุตสาหกรรม

3. มีกิจนิสัย ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ละเอียดยรอบคอบ ความอดทน รับผิดชอบ ในการปฏิบัติงาน และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

มาตรฐานรายวิชา

1. เข้าใจในหลักการ และขั้นตอนการจัดทำบัญชีของกิจการอุตสาหกรรม
2. บันทึกรายการในสมุดบัญชีเกี่ยวกับต้นทุนผลิต
3. จัดทำงบต้นทุนการผลิตและงบรายงานทางการเงิน
4. เข้าใจวิธีการจัดทำและจัดเก็บใบสำคัญ
5. บันทึกรายการในทะเบียนใบสำคัญและทะเบียนจ่ายเช็ค

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับลักษณะของอุตสาหกรรมเปรียบเทียบกับกิจการซื้อ สินค้า เพื่อจำหน่าย องค์ประกอบของต้นทุนการผลิต การรับจ่ายวัตถุดิบ การทำทะเบียนค่าแรงงาน ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ค่าใช้จ่ายในการผลิต การบันทึกรายการเกี่ยวกับการผลิต บัญชีต้นทุนการผลิต การคำนวณต้นทุน สินค้าที่ผลิตสำเร็จ กระดาษทำการปรับปรุงและปิดบัญชี งบต้นทุนผลิตและงบ รายงานทางการเงิน ลักษณะของระบบใบสำคัญ การจัดทำและการจัดเก็บใบสำคัญ การบันทึกรายการ ในสมุดบัญชี

การบัญชีเกี่ยวกับภาษี

(2201 – 2108)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีที่เกี่ยวข้อง กับภาษีเงินได้นิติบุคคล
2. มีทักษะปฏิบัติงานบัญชีเกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามหลักการบัญชีที่ รับรองทั่วไปและที่กฎหมายกำหนด
3. มีกิจนิสัย ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ละเอียดยรอบคอบ ความอดทน รับผิดชอบ ในการปฏิบัติงาน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชีและมีจรรยาบรรณ ในวิชาชีพ

มาตรฐานรายวิชา

1. เข้าใจหลักการ วิธีการเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ภาษีมูลค่าเพิ่มและธุรกิจเฉพาะ
2. คำนวณกำไรสุทธิเพื่อภาษีเงินได้นิติบุคคล
3. คำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มและบันทึกในสมุดบัญชี
4. จัดทำรายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขาย และรายงานสินค้าและวัตถุดิบ
5. กรอกรูปแบบแสดงรายการเสียภาษี

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ ข้อแตกต่าง ของกำไรสุทธิตามบัญชี กับกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษี รายได้และค่าใช้จ่ายที่นำมาคำนวณหา

กระบวนการจัดทำบัญชี

(2201 – 2109)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. ประมวลความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ เอกสารการดำเนินงาน หลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานบัญชี ของกิจการในประเภทธุรกิจบริการ ซื้อขายสินค้า และอุตสาหกรรม ทั้งในรูปแบบของกิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน และบริษัทจำกัด
2. มีทักษะปฏิบัติงานบัญชีตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป พร้อมสำหรับการปฏิบัติงานในวิชาชีพบัญชี
3. มีกิจนิสัย ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ละเอียดรอบคอบ ความอดทน รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

มาตรฐานรายวิชา

1. เข้าใจหลักการ วิธีการเกี่ยวกับวงจรปฏิบัติงานบัญชีและการจัดการเกี่ยวกับเอกสารทางด้านบัญชีของกิจการแต่ละประเภท
2. จัดทำบัญชีได้เหมาะสมตามประเภทของธุรกิจ
3. จัดทำรายงานทางการเงินตามกฎหมายบัญชี

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ รูปแบบของธุรกิจ วงจรการปฏิบัติงานบัญชี การจดทะเบียนธุรกิจการจัดการเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งและการประกอบธุรกิจ เอกสารและการจัดประเภทเอกสารที่ใช้ในการบันทึกบัญชี การวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสาร การจัดทำบัญชีของกิจการประเภทต่างๆ โดยทำเป็นกรณีตัวอย่าง การจัดทำงบการเงินตามกฎหมายบัญชี การยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีประเภทต่างๆ ต่อกรมสรรพากรการยื่นแบบงบการเงินประจำปีต่อกระทรวงพาณิชย์

การบัญชีกับคอมพิวเตอร์

(2201 – 2110)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. ประมวลความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ เอกสารทางการค้า หลักการ กระบวนการจัดทำบัญชีของธุรกิจ ที่ใช้ในโปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านบัญชี
2. มีทักษะปฏิบัติงานบัญชีด้วยคอมพิวเตอร์ ตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป พร้อมสำหรับการปฏิบัติงานในวิชาชีพบัญชี

3. มีกิจนิสัย ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ สะอาดรอบคอบ ความอดทน รับผิดชอบในการปฏิบัติงานในวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานรายวิชา

1. เข้าใจหลักงาน วิธีการและกระบวนการจัดทำบัญชีของธุรกิจ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านบัญชีหรือโปรแกรมตารางงาน

2. จัดทำบัญชีและออกรายงานทางการเงิน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านบัญชีหรือโปรแกรมตารางงาน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ การบันทึกรายการบัญชีด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้ในธุรกิจ และออกรายงานทางการเงินของกิจการการประเภทซื้อขายสินค้าและให้บริการด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป หรือโปรแกรมตารางงาน

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2201 – 2111)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ วิธีการคำนวณ และขั้นตอนการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2. มีทักษะปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามที่กฎหมายกำหนด

3. มีกิจนิสัย ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ สะอาดรอบคอบ ความอดทน รับผิดชอบ มีวินัย ตรงต่อเวลา และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานรายวิชา

1. เข้าใจหลักการ วิธีการคำนวณ และขั้นตอนการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2. กรอกแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้พึงประเมิน และเงินได้พึงประเมินที่ได้รับการยกเว้น การหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน การคำนวณภาษีในอัตราก้าวหน้า และการคำนวณจากรายรับในอัตรา 0.005 เครดิตภาษี เงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งกำไร การเสียภาษีของห้างหุ้นส่วนสามัญและคณะบุคคลธรรมดา และภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ปฏิบัติงานคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และการกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีหัก ณ ที่จ่าย

การบัญชีสำหรับกิจการพิเศษ

(2201 – 2112)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ กระบวนการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการประเภทสถานที่ศึกษาเอกชน สโมสร สมาคม ผู้ประกอบอาชีพอิสระและเกษตรกร

2. มีทักษะการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการพิเศษ ลักษณะต่างๆ และสามารถประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

3. มีกิจนิสัย ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ละเอียดรอบคอบ ความอดทน รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานรายวิชา

1. เข้าใจหลักการ วิธีการและขั้นตอนการจัดทำบัญชีของกิจการประเภทสถานศึกษา เอกชน สโมสร สมาคม ผู้ประกอบอาชีพอิสระและเกษตรกร

2. บันทึกบัญชีเกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชน สโมสร สมาคม ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และเกษตรกร

3. จัดทำงานรายงานทางการเงินของสถานศึกษาเอกชน สโมสร สมาคม ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และเกษตรกร

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการบัญชีของกิจการพิเศษ เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชน สโมสร สมาคม ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และเกษตรกร

การบัญชีสินค้า

(2201 – 2113)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีเกี่ยวกับสินค้า
2. มีทักษะปฏิบัติงานบัญชี ทั้งในการควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น
3. มีกิจนิสัย ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ละเอียดรอบคอบ ความอดทน รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และจรรยาบรรณในวิชาชีพ

มาตรฐานรายวิชา

1. เข้าใจหลักการ วิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติงานบัญชีเกี่ยวกับสินค้า

2. บันทึกบัญชีเกี่ยวกับสินค้าแบบสิ้นงวดและสินค้าแบบต่อเนื่อง

3. คำนวณราคาสินค้าคงเหลือแต่ละวิธี

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับระบบการควบคุมสินค้า โดยการทำบัญชีควบคุมสินค้าตามมาตรฐานการบัญชี การตรวจนับสินค้าคงเหลือในวันสิ้นงวดบัญชี การตีราคาสินค้าคงเหลือ การบันทึกรายการเกี่ยวกับสินค้าแบบสิ้นงวด (Periodic) และแบบต่อเนื่อง (Perpetual)

การบัญชีอุตสาหกรรม

(2201 – 2114)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ และกระบวนการปฏิบัติงานบัญชี ของกิจการประเภทธุรกิจอุตสาหกรรม

2. มีทักษะปฏิบัติงานบัญชีเบื้องต้นตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป สำหรับกิจการประเภทธุรกิจอุตสาหกรรม

3. มีกิจนิสัย ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ละเอียดยรอบคอบ ความอดทน รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานรายวิชา

1. เข้าใจหลักการ วิธีการและขั้นตอนการจัดทำบัญชีของกิจการอุตสาหกรรม
2. บันทึกรายการในสมุดบัญชีเกี่ยวกับต้นทุนผลิต
3. จัดทำงบต้นทุนผลิตต้นทุนและรายงานทางการเงิน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ ลักษณะของกิจการอุตสาหกรรมเปรียบเทียบกับกิจการซื้อสินค้าเพื่อจำหน่าย องค์ประกอบของต้นทุนการผลิต การรับจ่ายวัตถุดิบ การทำทะเบียนค่าแรงงาน ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ค่าใช้จ่ายในการผลิต การบันทึกรายการเกี่ยวกับการผลิต บัญชีต้นทุนการผลิต การคำนวณต้นทุน สินค้าที่ผลิตสำเร็จ กระดาษทำการ รายการปรับปรุงและปิดบัญชี งบต้นทุนผลิตและงบการเงิน

ภาษาอังกฤษเพื่องานบัญชี

(2201 – 2827)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ และสำนวนที่ใช้ในงานบัญชี
2. มีทักษะการใช้ภาษาในงานบัญชี
3. มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษในงานบัญชี

มาตรฐานรายวิชา

1. ใช้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานบัญชีและคอมพิวเตอร์
2. สืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตและโต้ตอบไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

คำอธิบายรายวิชา

ฝึกปฏิบัติ คำศัพท์สำนวน ประโยคที่ใช้ในงานบัญชี การอ่านโฆษณารับสมัครงาน การเขียนจดหมายสมัครงาน การเขียนประวัติส่วนตัว การสัมภาษณ์งาน การใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานคอมพิวเตอร์ การสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และการโต้ตอบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

ความหมายของความคิดเห็น

ความหมายความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละคนในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งได้นักวิชาการหลายท่านให้ความหมายและคำนิยามของความคิดเห็นไว้ดังนี้

สุชา จันท์ธอม และสุรางค์ จันท์ธอม (2540 : 104) กล่าวว่า เป็นการยากที่จะแยกความคิดเห็นและเจตคติออกจากกันได้โดยเด็ดขาด เพราะทั้งความคิดเห็นและเจตคติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่ลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนกับเจตคติ

อุทัย หิรัญโต (2523 : 80 - 81) ได้กล่าว ความคิดเห็นเป็นของคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผิน อย่างลึกซึ้ง สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคตินั้น เป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งและติดตัวไปเป็นเวลานาน เป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่าง จะมีอยู่ในเวลาอันสั้น เรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อย และเกิดขึ้นได้ง่ายแต่สลายตัวเร็ว

ลาวัญญ์ จักรานุกุล (2540 : 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกของแต่บุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูด การเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณาซึ่งความคิดเห็นนี้อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ถ้าหากมีหลักฐานข้อเท็จจริงปรากฏ ความสำคัญของความคิดเห็นจะเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคลแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง แต่จะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้นจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงาน การกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการต่าง ๆ หรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งการฝึกหัดการทำงานด้วย เพราะจะทำให้แนวทางการดำเนินงานต่าง ๆ ให้บรรลุเป็นไปตามวัตถุประสงค์ด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2538 : 5) กล่าวว่า ความหมายของความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อบางอย่าง เจตคติบางอย่าง และคำนิยามของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งการกระทำอาจไม่สอดคล้องกับการแสดงออกทางความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น

กัวลอลนิก (Guralnik. 1976 : 46) กล่าวว่า ความคิดเห็นมีคำจำกัดความอยู่ 4 ข้อ คือ

1. เป็นความเชื่อที่ไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่นอนว่าเป็นความรู้สึที่แท้จริง แต่เป็นสิ่งที่ถูกต้องและมีเหตุผล หรือความน่าจะเป็นของความคิดเห็นเฉพาะบุคคลในการตัดสินใจ
2. การประเมินผล หรือความรู้สึกหรือการประมาณค่าเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณค่าของบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ

3. รูปแบบการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาสาระ ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่ต้องการ

4. หลักเกณฑ์ในการใช้ถ้อยคำโดยมีการตัดสินใจ หรือพิจารณาตัดสินสิ่งต่าง ๆ โดยมีหลักเกณฑ์สนับสนุนในแต่ละกรณี

จากการศึกษาความหมายของความคิดเห็นต่าง ๆ ที่กล่าวไว้แล้วนั้น สรุปได้ว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านเจตคติ ความเชื่อ การตัดสินใจ ความนึกคิด ความรู้สึก และวิจักษ์ญาณ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยการพูด การเขียน ฯลฯ โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา ดังนั้น ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี จึงเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึคนึกคิด หรือปฏิกิริยาของแต่ละบุคคลที่ได้รับแล้วเกิดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจซึ่งกันเป็นความคิดเห็นของนักเรียนที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่มีต่อการเรียนสาขางานการบัญชี

การเกิดความคิดเห็น

ทรงศักดิ์ ดีจริงตระกูล (2546 : 19 - 20) ความคิดเห็นเกิดจากการเรียนรู้ประสบการณ์ของบุคคล ออลพอร์ท ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดของคนเกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไข 4 ด้านคือ

1. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ แม่ ครู พี่น้อง และคนอื่น ๆ

2. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีความคิดเห็นคล้ายตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ความคิดเห็นต่อศาสนา สถาบันต่าง ๆ

3. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและการบูรณาการ ของการตอบสนองแนวความคิดต่าง ๆ เช่น ความเห็นจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนอื่น ๆ

4. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมเรื่อย ๆ แล้ว ยังทำให้มีรูปแบบเป็นของตัวเอง ความคิดเห็นบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลแล้วพัฒนาการเป็นตัวของตัวเองมากขึ้นเรื่อย ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยความรู้พื้นฐาน ประสบการณ์สภาพแวดล้อมของแต่ละคนในการพิจารณา ทั้งนี้ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ถ้ามีข้ออ้างอิงปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน

ความหมายและความสำคัญการบัญชี

<http://www.account.bu.ac.th/article/account01.html> (2549 : 3, ตุลาคม) มีการพบหลักฐานว่า การบัญชีเกิดขึ้นมากกว่า 4,000 ปีแล้ว สมัยนั้นได้มีการจัดทำบัญชีสินค้า บัญชีค่าแรง และค่าภาษีอากร ในเมโสโปเตเมีย ต่อมาก่อนคริสตศตวรรษที่ 14 พ่อค้าชาวอิตาลีได้พัฒนาระบบบัญชีคู่ขึ้นใช้เป็นครั้งแรก แต่หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เขาคิดขึ้นนั้นไม่ได้รวบรวมไว้จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1494 นาย FRA LUCA PACIOLI ชาวอิตาลี ได้แต่งหนังสือชื่อ เรียกสั้น ๆ ว่า "Summa" เป็นตำราว่าด้วยการคำนวณเกี่ยวกับเลขคณิต พีชคณิต การแลกเปลี่ยนเงินตรา รวมทั้งการบัญชี ซึ่งเขาได้รวบรวมกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของหลักการบัญชีไว้อย่างสมบูรณ์ จนได้รับการยกย่องว่าเป็น "บิดาแห่งวิชาการบัญชี" ต่อมาราวคริสต์ศตวรรษที่ 18 เกิดการปฏิวัติทางอุตสาหกรรมขึ้นในยุโรป ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่ มีการลงทุนกันมากขึ้น โดยเฉพาะมีการลงทุนร่วมกัน ทำให้เกิดความคิดที่จะบันทึกบัญชีกิจการแยกต่างหากจากเจ้าของ เพื่อจะได้ทราบว่าใครลงทุนเท่าใด และมีสิทธิส่วนได้ ส่วนเสียในกิจการเท่าใด นอกจากนั้นยังมีการจัดทำงบการเงินเพื่อรายงานถึงผลการดำเนินงานและฐานะของธุรกิจให้ผู้ร่วมลงทุนได้ทราบ ซึ่งแนวความคิดนี้เป็นที่ยอมรับและใช้กันอยู่จนถึงปัจจุบัน

การบัญชี (Accounting) คือ ขั้นตอนของระบบการรวบรวม การวิเคราะห์และการรายงานข้อมูลทางการเงิน (Pride, Hughes and Kapoor. 1996 : 534) สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย ซึ่งเรียกย่อว่า ส.บช. (The Institute of Certified Accountants and Auditor of Thailand : ICAAT) ได้ให้ความหมายของการบัญชีไว้ดังนี้

การบัญชี (Accounting) หมายถึง ศิลปะของการเก็บรวบรวม บันทึก จำแนก และทำสรุปข้อมูลอันเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจในรูปตัวเงิน ผลงานขั้นสุดท้ายของการบัญชีก็คือ การให้ข้อมูลทางการเงิน ซึ่งเป็นประโยชน์แก่บุคคลหลายฝ่าย และผู้ที่สนใจในกิจกรรมของกิจการ สมาคมผู้สอบบัญชีรับอนุญาตของประเทศสหรัฐอเมริกา (The American Institute of Certified Public Accountants : AICPA) ได้ให้ความหมายของการบัญชีไว้ดังนี้

จากคำนิยามดังกล่าว การบัญชี หมายถึง ศิลปะของการจดบันทึก การจำแนกให้เป็นหมวดหมู่ และการสรุปผลสิ่งสำคัญในรูปตัวเงิน รายการ และเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับทางการเงิน รวมทั้งการแปลความหมายของผลการปฏิบัติดังกล่าวด้วย การบัญชีมีความหมายที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. การทำบัญชี (Bookkeeping) เป็นหน้าที่ของผู้ทำบัญชี (Bookkeeper) ซึ่งมีขั้นตอนการปฏิบัติดังนี้

- 1.1 การรวบรวม (Collecting) หมายถึง การรวบรวมข้อมูลหรือรายการคำที่เกิดขึ้นประจำวันและหลักฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ เช่น หลักฐานการซื้อเชื่อและขายเชื่อ หลักฐานการรับและจ่ายเงิน เป็นต้น

1.2 การบันทึก (Recording) หมายถึง การจดบันทึกรายการค้าที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งให้ถูกต้องตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป พร้อมกับบันทึกข้อมูลให้อยู่ในรูปของหน่วยเงินตรา

1.3 การจำแนก (Classifying) หมายถึง การนำข้อมูลที่จดบันทึกไว้แล้ว มาจำแนกให้เป็นหมวดหมู่ของบัญชีประเภทต่าง ๆ เช่น หมวดสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่าย

1.4 การสรุปข้อมูล (Summarizing) เป็นการนำข้อมูลที่ได้จำแนกให้เป็นหมวดหมู่ดังกล่าวมาแล้วมาสรุปเป็นรายงานทางการเงิน (Accounting report) ซึ่งแสดงถึงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของธุรกิจ ตลอดจนการได้มาและใช้ไปของเงินสดในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง

2. การให้ข้อมูลทางการเงิน เพื่อประโยชน์แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เช่น ฝ่ายบริหาร ผู้ให้กู้ เจ้าหนี้ ตัวแทนรัฐบาล นักลงทุน เป็นต้น นอกจากนี้ข้อมูลทางการเงินยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ทางการเงิน การจัดทำงบประมาณ การปรับปรุงระบบบัญชี เป็นต้น

มาตรฐานการบัญชี (Accounting Standard)

กระทรวงศึกษาธิการ (2547 : 1) วิชาชีพบัญชี หมายความว่า วิชาชีพในการทำบัญชี ด้านการสอบบัญชี ด้านการบัญชีบริหาร ด้านการวางระบบบัญชี ด้านการบัญชีภาษีอากร ด้านการศึกษาและเทคโนโลยีการบัญชี และบริการเกี่ยวกับการบัญชีด้านอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ผู้ทำบัญชี หมายความว่า ผู้ทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี

จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

กระทรวงศึกษาธิการ (2547 : 13) จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ต้องประกอบด้วยข้อกำหนดในเรื่องดังนี้

1. ความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต
2. ความรู้ความสามารถและมาตรฐานในการปฏิบัติงาน
3. ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการและการรักษาความลับ
4. ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วน หรือบุคคล หรือนิติบุคคลที่ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีปฏิบัติหน้าที่

ความหมายของการเรียนการสอน

หลักสูตร มุ่งเน้นการบูรณาการระหว่างวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิชา บัญชี โดยใช้แนวทางการสอนแบบ ใช้พื้นที่เป็นฐาน การเรียนรู้ (Area-based approach) กล่าวคือ มีการประสานความเข้าใจระหว่างอาจารย์ที่รับผิดชอบวิชาบังคับต่าง ๆ เพื่อร่วมกันกำหนดเนื้อหา การเรียนรู้ และภาระงานที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันให้นักศึกษาได้ฝึกฝนตนเองในด้านต่าง ๆ จาก

1. การเรียนการสอนที่เน้นให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน โดยให้นักศึกษาได้เข้าไปศึกษาปัญหาหรือความต้องการต่าง ๆ ของชุมชน แล้วนำผล ที่ได้กลับมา หาแนวทาง ที่จะช่วยเหลือให้ชุมชนสามารถคิดหรือดำเนินการแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง โดยนักศึกษาจะดำเนินการ ผ่านกระบวนการต่าง ๆ เช่น การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การจัดกิจกรรม AIC เป็นต้น

2. การเรียนการสอนที่เน้นประสบการณ์ตรงของผู้เรียนดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น หลักสูตรใช้แนวทางการสอนแบบใช้พื้นที่เป็นฐานในการเรียนรู้ (Area-based approach) ดังนั้น นักศึกษาจะได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงในการลงพื้นที่ศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาชุมชน การจัดกระบวนการสิ่งแวดล้อม และ การทำงานร่วมกันเป็นทีม

3. การเรียนการสอนที่เน้นความร่วมมือร่วมใจระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ผู้เรียนและผู้สอนจะมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง แม้จะอยู่ในช่วงที่ผู้เรียน จะต้อง ลงพื้นที่ศึกษา โดยผู้เรียนจะต้องรายงาน ความก้าวหน้าให้ผู้สอนทราบเป็นระยะ ๆ และผู้สอนก็จะให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแก่ผู้เรียน รวมถึง การสรุป การเรียนรู้ร่วมกัน หลังจากผ่านกิจกรรมต่าง ๆ

นอกจากนี้ หลักสูตร ยังได้นำเอาแนวทางปฏิบัติสิ่งแวดล้อมศึกษามาใช้กับการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาอีกด้วย ซึ่งแนวทางปฏิบัติดังกล่าวคือ

1. การศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (Learning about the environment) โดยหลักสูตร ได้จัดรายวิชาการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ ความแตกต่างของสภาพแวดล้อมในอดีต ปัจจุบัน และ อนาคต

2. การศึกษาในสิ่งแวดล้อม (Learning in the environment) โดยหลักสูตร ใช้แนวทางการสอน แบบใช้พื้นที่เป็นฐานในการเรียนรู้ (Area-based approach) ซึ่งเป็น การเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยตรง ผู้เรียนจะมองเห็น และเข้าใจ

3. การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม (Learning for the environment) เมื่อผู้เรียนเกิดความเข้าใจถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนได้แล้ว การหาแนวทาง เพื่อแก้ไขปัญหา ให้ตรงกับความต้องการของชุมชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้การพิจารณาความเป็นไปได้ของแนวทาง หรือวิธีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จะเป็นไปอย่างสอดคล้อง กับวิถีชีวิตของคนในชุมชน และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้โดยการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนในชั้นเรียน ผสมกับ ข้อมูล ที่ได้จากการศึกษาชุมชน ทำให้การเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรฯ เป็นการศึกษา เพื่อชุมชน และสิ่งแวดล้อม อย่างแท้จริง

จากการศึกษาข้อมูลและวิจัยของสถาบันฝึกอบรมและพัฒนาแห่งประเทศไทย (American Society of Training and Development : ASTD) ได้ทำการเทียบเคียง (Benchmarking) และวิเคราะห์หน่วยงานต่างๆ ที่ดำเนินการธุรกิจบริการฝึกอบรมและการศึกษาด้วยอีเลิร์นนิ่งมากกว่า 105 บริษัท จากจำนวนทั้งหมดทั่วประเทศพบว่าธุรกิจอีเลิร์นนิ่งมีแนวโน้มในการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว อันเนื่องมาจากองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ได้มีการนำไปใช้เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของความสำเร็จทางธุรกิจ (Key Performance Indicator : KPI) ในด้านการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร (Learning & Growth) รวมถึงการเทียบเคียงกับหน่วยงานอื่น ๆ ด้วย โดยส่วนใหญ่ธุรกิจผู้ให้บริการศึกษาและฝึกอบรมด้วยอีเลิร์นนิ่ง จะมีลักษณะการดำเนินงานแบ่งเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ การขายเฉพาะเนื้อหาโดยผลิตเป็นหลักสูตรสำเร็จรูป การขายเทคโนโลยีที่เป็นระบบและเครื่องมือในการบริหารจัดการและผลิตสื่อ และการขายบริการโดยรับเป็นที่ปรึกษาหรือผลิตสื่อให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า อย่างไรก็ตาม แนวโน้มของธุรกิจนี้ จะมีการดำเนินงานในลักษณะคู่ค้า (Partner) เพื่อเป็นการขยายช่องทางการตลาดให้มากขึ้น อีกทั้งมีแนวโน้มมุ่งเน้นการให้บริการหลักสูตรฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Training) มากยิ่งขึ้น จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลและวิจัยโดย (International Data Corporation : IDC) คาดว่าภายในปี ค.ศ. 2004 รายได้จากการบริการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจะมีมูลค่าสูงถึง 14,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพียงเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น อันเนื่องมาจากความจำเป็นของบุคลากรในองค์กร หรือหน่วยงานที่จะต้องเรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่ให้ได้อย่างรวดเร็วนั่นเอง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า หลักสูตร มุ่งเน้นการบูรณาการระหว่างวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิชา บังคับ โดยใช้แนวทางการสอนแบบเป็นฐานการเรียนรู้ กล่าวคือ มีการประสานความเข้าใจระหว่างอาจารย์ที่รับผิดชอบวิชาบังคับต่าง ๆ เพื่อร่วมกันกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ และภาระงานที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันให้นักศึกษาได้ฝึกฝนตนเองในด้านต่าง ๆ จากประสบการณ์ในภาคสนาม นอกจากนั้น หลักสูตร ยังส่งเสริมให้ นักศึกษาร่วมกัน จัดกิจกรรม ด้านสิ่งแวดล้อม

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

ด้านเนื้อหาหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

ยุทพวงษ์ ไกยวรรณ (2541 : 9) การจัดการศึกษาของประเทศใดก็ตาม จะไม่สำเร็จ ลุล่วงไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ถ้าไม่มีหลักสูตรเป็นโครงการและเป็นแนวทางในการให้ การศึกษา ซึ่งหากจะเปรียบเทียบความมุ่งหมายทางการศึกษาในระดับชาติเป็นอุดมคติ อุดมการณ์ของบุคคลแล้ว หลักสูตรก็เปรียบได้กับโครงการของการปฏิบัติ เพื่อให้อุดมคติ อุดมการณ์ของบุคคลนั้นบรรลุผลสำเร็จตามมุ่งหมาย ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญ ที่ยิ่งของการจัดการศึกษา และเป็นเครื่องวัดสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินงานทางการศึกษาด้วย ดังนั้นปัญหาสำคัญของนักการศึกษาปัจจุบัน ก็คือจะทำและพัฒนาหลักสูตรอย่างไร จึงจะ ทำให้หลักสูตรนั้นทันต่อสภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจสังคมและการเปลี่ยนแปลงทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปัจจุบันและอนาคตอันใกล้

คำว่าหลักสูตร (Curriculum) นั้นได้มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้ดังนี้

กู๊ด (Good. 1973 : 157) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร 3 ด้าน คือ

1. หลักสูตร คือ กลุ่มของรายวิชาและประสบการณ์ที่โรงเรียนกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียน
2. หลักสูตร คือ โครงการศึกษาที่ทางโรงเรียนวางไว้กว้าง ๆ เพื่อจัดสอนให้เด็กแต่ละชั้น
3. หลักสูตร คือ ลำดับของวิชาที่ต้องเรียนเพื่อให้สำเร็จการศึกษา

เซย์เลอร์ และอเล็กซานเดอร์ (Saylor and Alexander. 1959 : 4) ให้ความหมาย ว่า หมายถึง ประสบการณ์ทั้งปวงที่โรงเรียนจัดให้นักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ และพัฒนา ตนเองไปในทางที่โรงเรียนกำหนด

ทาบ (Taba. 1962 : 9) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตร คือ แผนการสอน ที่จัดทำขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนได้เกิดความรู้

ยุทพวงษ์ ไกยวรรณ. (2541 : 10) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 2 อย่าง คือ

1. หลักสูตรความหมายอย่างแคบ คือ รายวิชาต่าง ๆ ที่เด็กจะต้องเรียนไป ตามลำดับขั้นระหว่างอยู่ในโรงเรียน
2. หลักสูตรความหมายอย่างกว้าง คือ มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน รวมถึงกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งที่สังคมมุ่งหวังให้เด็กได้รับวิถีทางต่าง ๆ เพื่อนำเด็กไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษา

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์รวมทั้งกระบวนการทั้งหมดที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนผ่านกระบวนการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ (Cognitive) ทักษะ (Psycho Motor) และเจตคติ (Attitude) ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ขำรง บัวศรี (2542 : 7) ได้กำหนดนิยามของหลักสูตร ไว้ดังนี้

หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหา กิจกรรม และมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

จากนิยามของหลักสูตรข้างต้น ได้สรุปความหมายของสาระสำคัญต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นสิ่งที่ต้องมีการวางแผนล่วงหน้าก่อนนำมาใช้ โดยจะต้องกำหนดจุดหมายและจุดประสงค์ให้แน่นอนลงไปว่า ต้องการให้เกิดผลแก่ผู้เรียนอย่างไร ในการกำหนดจุดหมายจะต้องยึดเป้าประสงค์ของการศึกษาเป็นหลัก ดังนั้นจุดหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตรแต่ละระดับการศึกษาของแต่ละประเทศย่อมแตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับเป้าประสงค์ของการศึกษาของประเทศนั้น ๆ

2. หลักสูตรไม่ใช่รายวิชาหรือเนื้อหาสาระของวิชาแต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นผลรวมของการผสมผสาน หรือบูรณาการระหว่างองค์ประกอบหลายอย่าง ซึ่งเมื่อรวมกันเข้าแล้วจะส่งผลออกมาในรูปของมวลประสบการณ์ ในขณะที่องค์ประกอบเหล่านั้นไม่ได้มีความเป็นเอกเทศ แต่จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ดังนั้นในการออกแบบองค์ประกอบไม่ว่าองค์ประกอบใด ๆ ก็ตาม เช่น จุดหมาย เนื้อหา ฯลฯ จำเป็นต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะมีต่อองค์ประกอบอื่นด้วย

3. การที่หลักสูตรเป็นเพียงแผน ซึ่งให้หรือนำเอาหลักสูตรไปใช้ คือ ครู หรือผู้สอนจะต้องอ่านแผนให้เข้าใจ และจะต้องแปลออกเป็นแผนปฏิบัติ ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของตน

4. คำว่าโปรแกรมการศึกษา ซึ่งให้หรือนำเอาหลักสูตรแต่ละหลักสูตรนั้น ไม่สามารถนำมาใช้ได้ทั่วไปแต่จะถูกจำกัดให้อยู่ในกรอบของโปรแกรมการศึกษา เช่น เป็นหลักสูตรอาชีวศึกษา สามัญศึกษา ฯลฯ และเป็นหลักสูตรระดับประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษา เป็นต้น

5. การที่หลักสูตรมุ่งสร้างพัฒนาการด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียน หมายความว่า ในการออกแบบหลักสูตรนักพัฒนาหลักสูตรซึ่งเป็นผู้ออกแบบ จะต้องคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ทุกด้าน ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ ปัญญาและสังคม

6. เนื่องจากผู้เรียนจะต้องมีชีวิตเติบโตในสังคมของตน ดังนั้น ผู้จัดทำหรือพัฒนาหลักสูตรจะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม ที่อยู่รอบตัวผู้เรียนด้วย

7. การที่หลักสูตรเป็นแผน ซึ่งแสดงแนวทางในการจัดมวลประสบการณ์แก่ผู้เรียน ย่อมแสดงถึงเจตนารมณ์หลายอย่าง เช่น จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไร จะให้มีทักษะในด้านใด จะ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง ข้อกำหนด แผนการจัดการเรียนการสอน รวมถึงมวลประสบการณ์ที่สถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดความรู้ ความสนใจ ทักษะ ประสบการณ์ เจตคติ และความรู้สึกที่ดีต่องานอาชีพ ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

องค์ประกอบของหลักสูตร

ธำรง บัวศรี (2542 : 8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรไว้ดังต่อไปนี้

1. เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา (Education Goals and Policies) หมายถึง สิ่งที่รัฐต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษา
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
3. รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร (Types and Structures) หมายถึง ลักษณะ และแผนผังที่แสดงการแจกแจงวิชาหรือกลุ่มวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์
4. จุดประสงค์ของวิชา (Subject Objective) หมายถึง ผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนวิชานั้นไปแล้ว
5. เนื้อหา (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ
6. จุดประสงค์ของการเรียนรู้ (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
7. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional Strategies) หมายถึง วิธีการในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
8. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตร
9. วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน (Curriculum Materials and Instructional Media) หมายถึง เอกสารสิ่งพิมพ์ แผ่นฟิล์ม แถบวีดิทัศน์ ฯลฯ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา และอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ (2541 : 10 – 12) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Objectives) เป็นการกำหนดทิศทางในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น ๆ ซึ่งจัดว่าเป็นส่วนสำคัญอันดับแรกของหลักสูตร ผู้ที่มีหน้าที่ในการสร้างหลักสูตรจะร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเปรียบเสมือนจุดยืนร่วมกันทำให้รู้ว่าจัดการศึกษาเพื่ออะไร และผู้ที่เรียนจบหลักสูตรแล้วจะมีลักษณะเช่นใด จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีอยู่หลายระดับ ได้แก่ จุดมุ่งหมายระดับหลักสูตร ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่บอกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรู้เป้าหมายของหลักสูตรนั้น จุดมุ่งหมายของกลุ่มวิชา ทั้งนี้เพราะวิชาแต่ละกลุ่มจะสร้างคุณลักษณะที่แตกต่างกันให้กับผู้เรียน ดังนั้นแต่ละกลุ่มวิชาจึงมีการกำหนดจุดมุ่งหมายไว้ต่างกัน จุดมุ่งหมายรายวิชา ซึ่งละเอียดลงไปกว่าจุดมุ่งหมายกลุ่มวิชา จากนั้นเมื่อผู้สอนทำการสอนในรายวิชาใดก็ตาม ผู้สอนก็จะกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนเนื้อหาแต่ละบท แต่ละตอนขึ้นในรู้ของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม แม้ว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะมีหลายระดับ แต่จุดมุ่งหมายทุกระดับย่อมสอดคล้องกันและนำไปสู่จุดหมายปลายทางเดียวกัน

2. เนื้อหาสาระของหลักสูตร (Curriculum Contents) เป็นการกำหนดหัวข้อวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรเพื่อจัดให้ผู้เรียนได้เรียน กำหนดเนื้อหานี้จะต้องให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระของหลักสูตร ต้องเป็นสิ่งที่สำคัญ จำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) เป็นการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้นการนำหลักสูตรไปใช้ จึงประกอบด้วยกิจกรรมหลายอย่าง ดังนี้

3.1 การจัดทำวัสดุหลักสูตร ได้แก่ คู่มือครู เอกสารหลักสูตร แผนการสอน แนวการสอน และแบบเรียน เป็นต้น

3.2 การจัดเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดโต๊ะเก้าอี้ ห้องเรียน วัสดุ อุปกรณ์ในการเรียน จำนวนครู และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

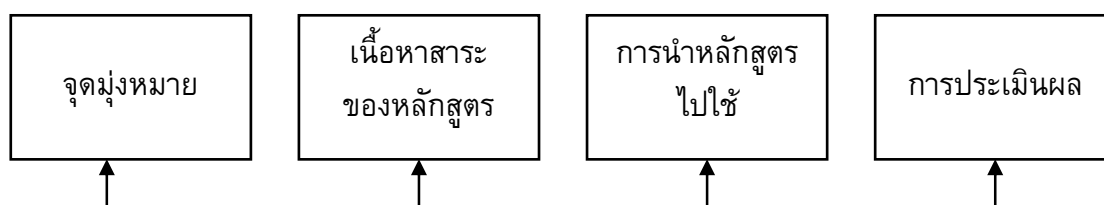
3.3 การดำเนินการสอน เป็นกิจกรรมที่สำคัญในขั้นการนำหลักสูตรไปใช้ เพราะหลักสูตรจะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนของครู ครูผู้สอนจะร้องมีความรู้ในด้านการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ การวัดผลประเมินผล จิตวิทยาการสอน ตลอดจนทั้งปรัชญาการศึกษาของแต่ละระดับ ซึ่งจะทำให้การเรียนของผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

4. การประเมินผล (Evaluation) เป็นกระบวนการตรวจสอบว่า หลักสูตรนั้นมีข้อดีข้อเสียอย่างไร ยังใช้ได้ดีในสังคมปัจจุบันหรือไม่ ทั้งนี้หากพบข้อบกพร่องของหลักสูตรจะต้องมีการปรับปรุงต่อไป ฉะนั้นการประเมินผลหลักสูตรจึงแยกออกเป็น 2 นัย คือ

4.1 การประเมินผลการเรียน เป็นการประเมินผลการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

4.2 การประเมินผลหลักสูตร หลักจากมีการนำหลักสูตรไปใช้แล้วจะต้องมีการตรวจสอบผลที่ได้จากหลักสูตรนี้ คือ ผู้ที่จบหลักสูตรแล้วเป็นอย่างไร ทั้งนี้การประเมินผล

องค์ประกอบของหลักสูตร ทั้ง 4 ส่วนนี้ จะมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ดังแสดงในภาพประกอบที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 องค์ประกอบของหลักสูตร
ที่มา : ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ (2541 : 12)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตร หมายถึง แผนการศึกษาที่กำหนดความมุ่งหมาย เนื้อหาสาระกิจกรรมการเรียนการสอน ประสิทธิภาพที่จัดให้ผู้เรียน และการประเมินผล เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพและบรรลุความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ประเภทของหลักสูตร

ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ (2541 : 12 – 13) ในการพัฒนาหลักสูตรนั้น มีผู้ที่เกี่ยวข้องหลายกลุ่ม ได้แก่ นักการศึกษา ครูผู้สอน ผู้มีความรู้ด้านหลักสูตร ครูวิชาเฉพาะสาขานั้น ๆ ผู้ชำนาญการท้องถิ่น เป็น โดยต้องมาปรึกษาหารือกัน และกำหนดสร้างหลักสูตรขึ้นมาหลายรูปแบบ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตรยึดเนื้อหาวิชาเป็นหลัก (Subject Curriculum) เป็นหลักสูตรที่จัดเนื้อหาสาระและความรู้ออกเป็นวิชา ๆ โดยไม่สัมพันธ์กับวิชาใดเน้นเนื้อหาวิชามาก เช่น วิชาต่าง ๆ ที่จัดเรียนในโรงเรียนหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ

2. หลักสูตรแบบกว้าง (Broad – field Curriculum) เป็นการจัดวิชาโดยเอาเนื้อหาวิชาที่มีสาระเกี่ยวข้องกัน มาสัมพันธ์ รวมไว้ที่เดียวกันจัดเป็นกลุ่มวิชาหรือหมวดวิชา เช่น การรวมวิชางานเกษตร การจัดการในบ้าน งานช่างพื้นฐาน และงานประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์จากวัสดุท้องถิ่นเป็นกลุ่มการทำงาน เป็นต้น

3. หลักสูตรประสบการณ์ (Experience Curriculum) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรมการเรียนและตรงตามจุดประสงค์ที่เขาตั้งไว้ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้เรียนมีประสบการณ์นั้น จะเป็นไปตามที่เขาถนัดและสนใจ ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์ตรงคือ ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมและเกิดการเรียนรู้จากกิจกรรม หรือการกระทำของตนเอง ซึ่งผลการเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนโดยตรง

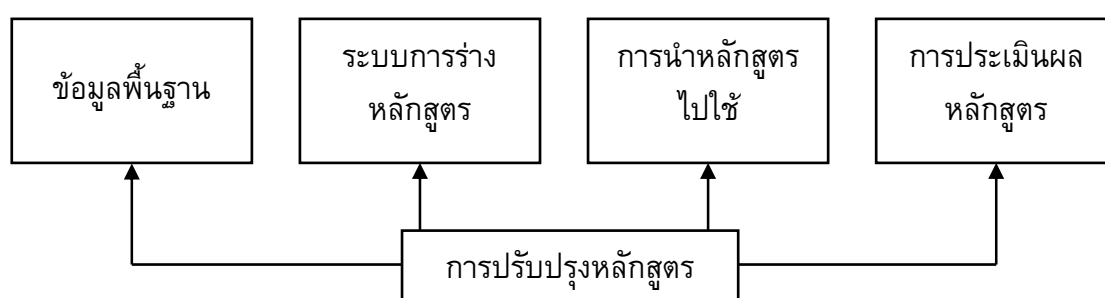
4. หลักสูตรแกนกลาง (Core Curriculum) เป็นหลักสูตรที่มุ่งจะประสานสัมพันธ์วิชาต่าง ๆ เข้ามารวมกัน เพื่อสนองความต้องการและส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงชีวิตความเป็นอยู่สัมพันธ์กับการเรียนรู้ โดยกำหนดกลุ่มวิชาใด วิชาหนึ่ง เป็นแกนกลางของหลักสูตรวิชาที่เป็นแกนกลางต้องเป็นวิชาที่เด่น ๆ เป็นหลักพื้นฐานทั่วไปของการดำรงชีวิตในสังคม ไม่ว่าจะเป็นอยู่ภาคไหน ๆ ก็ตามส่วนอีกกลุ่มวิชาหนึ่งเป็นวิชารอง โดยจะสอนสัมพันธ์กับวิชาแกน

5. หลักสูตรเพื่อชีวิตและสังคม (Social Process and life Function Curriculum) เป็นหลักสูตรที่เน้นความต้องการของสังคม เป็นศูนย์กลางเนื้อหาสาระให้มีความสัมพันธ์กับชีวิตจริงของคนในสังคม นั่นคือ สังคมต้องการอย่างไรก็กำหนดลงไปอย่างนั้นในหลักสูตรและให้เด็กและเยาวชนเรียนตามนั้น

การพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Developments) หมายถึง กระบวนการทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตร ดังนั้น จึงพบว่า ตำราที่ว่าด้วยการพัฒนาหลักสูตร โดยทั่วไปจะกล่าวตั้งแต่การศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็น สำหรับการพัฒนาหลักสูตรเสียก่อนจากนั้นก็กล่าวถึง การกำหนด จุดมุ่งหมาย การคัดเลือกเนื้อหาสาระและการประเมินหลักสูตรที่สร้างเสร็จแล้ว และเมื่อร่างหลักสูตรเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็เป็นการนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลการใช้หลักสูตร และการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรต่อ

จากเนื้อหาสาระของการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว สามารถนำมาเขียนเป็นภาพประกอบที่ 2 ได้ดังนี้

ภาพประกอบที่ 2 ระบบการพัฒนาหลักสูตร

ที่มา : ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ (2541 : 14)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า หลักสูตร เป็นการกำหนดแนวทางเพื่อวางแผนการนั้น ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยวิชาการบัญชี ได้กำหนดหลักสูตรไว้เพื่อสร้างความชัดเจนในด้านหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตัวของครูผู้สอนเพื่อให้ถ่ายทอดเนื้อหาสู่ผู้เรียนตรงตามแผนที่กำหนดไว้

การจัดเนื้อหาหลักสูตรของโรงเรียน

ปัจจุบันทางโรงเรียนใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง 2546) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและผู้เรียนในสายอาชีพ ดังนั้นในปีการศึกษา 2549 ทางโรงเรียนมีการปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรในเรื่องเวลาเรียนและการฝึกงาน รวมทั้งได้เพิ่มเติมรายวิชาพื้นฐานในหมวดวิชาชีพ อีก 3 รายวิชา รายคือ วิชาธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ วิชาการเงินส่วนบุคคล และวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม จุดประสงค์ของหลักสูตรหลักสูตรทันต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีฝึกทักษะและเกิดความชำนาญ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ทางโรงเรียนจึงจัดให้นักเรียนได้ออกฝึกงานเป็นเวลา 10 สัปดาห์ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ และเป็นคนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีต่องาน และเห็นแนวทางในทางประกอบอาชีพสุจริต นอกจากนี้ทางโรงเรียนได้จัดกิจกรรมและโครงการที่ส่งเสริมพัฒนาทักษะของนักเรียนให้เกิดความรู้ ความชำนาญมากยิ่งขึ้น

ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

ความหมายของวิธีการสอน

ความหมายของวิธีการสอน ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้หลายท่านดังนี้

กู๊ด (Good. 1973 : 67) ได้ให้ความหมายการสอนไว้ดังนี้ คือ การให้การศึกษอบรมผู้เรียนในสถานศึกษา และการสอนคือการจัดสถานการณ์ หรือกิจกรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย

กระทรวงศึกษาธิการ (Beatrice. 1995 : 256 ; อ้างอิงจาก กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 30) ได้ให้แนวทางในการสอนในชั้นเรียนสำหรับครูไว้ 4 ประการคือ

1. Weightiness คือ ความสามารถที่ครูเดินรอบ ๆ ห้องเรียนตลอดเวลา เข้ามามีส่วนร่วมได้ทันที แต่ครูจะต้องหลีกเลี่ยงการขัดจังหวะการเรียนการสอน
2. Overlapping คือ สอนให้ทำกิจกรรมมากกว่าหนึ่งกิจกรรมในเวลาเดียวกัน เช่น การจัดการเรียนการสอนเป็นกลุ่มหรือเฉพาะบุคคล
3. Momentum During Lessons คือ สอนให้นักเรียนชนะอุปสรรคและปัญหา และให้นักเรียนเห็นถึงการเตรียมความพร้อมของครูผู้สอน
4. Challenge and Variety In Assignments คือ สอบแบบจัดกิจกรรมที่หลากหลายท้าทายต่อความสามารถและความสนใจในการทำงานของนักเรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542 : 119) กล่าวว่า ผู้สอนต้องรู้จักเลือกวิธีการสอนให้เหมาะสม วิธีสอนอาจใช้ผสมผสานกันได้ การเลือกวิธีสอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. วิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่สอนหรือไม่ เช่น เนื้อหาเป็นหลักการ ทฤษฎีก็สามารถใช้วิธีการบรรยาย แต่ถ้าเป็นงานและต้องการฝึกควรใช้การฝึกทักษะปฏิบัติ หรือจะใช้ทั้งบรรยายและการฝึกทักษะปฏิบัติควบคู่กันไป
2. วิธีสอนควรเหมาะสมกับความถนัดของผู้เรียน เป็นความถนัดของผู้สอนที่จะสอนแบบวิธีใหม่
3. วิธีสอนเหมาะสมกับชั่วโมงสอนในหลักสูตร ข้อจำกัดของเวลาเป็นตัวกำหนดวิธีสอน
4. วิธีสอนเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียนและขนาดของห้องเรียน การสอนแบบบรรยายสามารถสอนผู้เรียนได้มากกว่าการอภิปราย
5. วิธีสอนเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น ความรู้เดิมของผู้เรียน ความสนใจของผู้เรียน เป็นข้อพิจารณาในการเลือกวิธีสอน

ธนธิป พรกุล (2543 : 152) กล่าวว่า วิธีสอนที่ดีนั้น ผู้สอนจะต้องมีการเตรียมสื่อการเรียนการสอน เอกสาร หนังสือ หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนจัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรม วิธีการสอนเหล่านี้ได้แก่

1. สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี และกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจร่วมทำกิจกรรม
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่เตรียมไว้
3. ดูแลให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ แนะนำหรือแก้ปัญหาตามความจำเป็น
4. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
5. ให้ความคิดเห็น เพิ่มเติมข้อมูล และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน

จรรยา ชูลาก (2541 : 9) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การจัดการอาชีวศึกษาควรจัดให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้นครูผู้สอนวิชาชีพควรตระหนักในวิธีการถ่ายทอดความรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ดังนี้

1. ชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีปฏิบัติเสียก่อน ช้นไดยาก ชับชอน สาธิตให้ดู
2. เมื่อผู้เรียนเข้าใจวิธีการแล้วให้ลงมือปฏิบัติพร้อมกับชี้แนะให้ผู้เรียนรู้จักปรับปรุงวิธีการให้เข้ากับสภาพการใด ๆ ก็ได้
3. ให้นักเรียนฝึกบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอ ปรับปรุงข้อบกพร่องที่ละน้อยจนสมบูรณ์
4. งานใดที่ต้องทำ ชื้อ ครูควรจัดแปลงรูปแบบของชิ้นงานนั้น เพื่อให้เป็นแบบต่าง ๆ ไม่ให้เด็กเบื่อแล้วฝึกอย่างเข้มข้น
5. ติดตามผลให้ทราบว่าเด็กคนใดมีทักษะขึ้นมาน้อยเพียงใด ครูจะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละคนได้อย่างไร
6. รับงานจ้างหรือฝึกงานเพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติง่ายอย่างมีทักษะทำงานอย่างคล่องแคล่วจนเป็นอัตโนมัติ
7. ครูชี้แนะให้ผู้เรียน รู้จักนำความรู้ความสามารถไปดัดแปลง หรือประยุกต์เป็นทักษะใหม่คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ และผลิตงานใหม่ขึ้น

8. ครูต้องไม่ละเลยข้อบกพร่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ผ่านไปโดยถือว่าไม่สำคัญ เด็กจะปฏิบัติติดเป็นนิสัยที่แก้ไขได้ยาก

วิธีการสอนวิชาการบัญชี

วิชาบัญชี เป็นวิชาชีพเฉพาะอย่าง ครูผู้สอนมีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพ และจำเป็นต้องอาศัยเทคนิค วิธีการตลอดจนศิลปะอย่างมากมาย รวมทั้งนำเอาหลักจิตวิทยา การเรียนรู้มาช่วยในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ดังที่มื่อนักการศึกษาให้ความหมายไว้ ดังนี้

จรรยา มาติลกโกวิท (2539 : 8) ได้กล่าวว่าครูสอนวิชาบัญชีจะประสบความสำเร็จได้ มีดังนี้

1. มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการสอน มีความเชื่อในคุณค่าของการศึกษา
2. เป็นผู้มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน
3. มีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ความรู้ในเนื้อหาเป็นพื้นฐานความสำเร็จของการสอน แต่ความสำเร็จในการสอนขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกระบวนการสอน ฉะนั้นครูควรเลือกวิธีการสอนให้เหมาะสมที่จะช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียน เช่น การสอนแบบสาธิตได้รับการยอมรับว่าได้ผลกับวิชาบัญชี
4. มีทักษะการสื่อสารที่ดี ครูต้องมีทักษะการสื่อสารด้านการพูดที่ดี คือ พูดชัดเจน ได้ใจความ ใช้ภาษา คำศัพท์ ไวยากรณ์ถูกต้อง รู้การใช้คำถามที่เหมาะสม จะช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
5. สามารถควบคุมชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. รู้จักพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ครูต้องเฝ้าหาความรู้ สื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้องและองค์กรอาชีพอยู่เสมอ

ลีวิส (Lewis. 1970 : 87) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ 5 ขั้นของวิธีการสอนบัญชี คือ

ขั้นที่ 1 เนื้อหาวิชา โดยครูจะต้องกำหนดหัวข้อให้ตรงกับเนื้อเรื่องที่จะสอน

ขั้นที่ 2 เป้าหมาย คือ มีจุดมุ่งหมายจะให้ผู้เรียนต้องการทราบและปฏิบัติตามเนื้อหาวิชาตาม ขั้นที่ 1

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติการสอน ครูทำการสอนตามเป้าหมาย

ขั้นที่ 4 ผลและการประเมินผล หมายถึง ผลการสอนเป็นอย่างไร โดยประเมินผลจากการสอน

ขั้นที่ 5 ดำเนินการแก้ไขข้อผิดพลาดจากการเรียน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วิธีการสอน หมายถึง การให้ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ของผู้สอนไปสู่ผู้เรียน วิธีการสอนที่ดีควรยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน

การเรียนรู้ที่ดีในวิชาบัญชีของผู้เรียน

บรรจง อภิตติกุล (2533 : 21) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ดีในวิชาบัญชีของผู้เรียนมีดังนี้

1. การเรียนรู้ คือ การกระทำ (Learning by doing) สิ่งที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีในทางบัญชี คือ การลงมือปฏิบัติ
 2. การเรียนรู้ จะได้ผลตรงตามเป้าหมายก็ต่อเมื่อมีความตั้งใจ (Intentional learning is essentially goal seeking) ความตั้งใจจริงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม ช่วยให้เกิดการเรียนรู้เร็วขึ้น
 3. ต้องมีความพร้อมที่จะเรียน (Student must be ready to learn) ความพร้อมในที่นี้คือ ความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สภาพสิ่งแวดล้อม ความสะดวกสบายต่าง ๆ ตลอดจนความรู้จัก ความรับผิดชอบ ทั้งครูและนักเรียน
 4. เรียนได้ดีที่สุดเมื่อมีความสนใจ (Students learn best when interested) ความสนใจเป็นบ่อเกิดแห่งความตั้งใจและความพร้อมที่จะเรียน ดังนั้น การเรียนรู้จะได้ผลดีต่อเมื่อมีการสร้างความสนใจให้เด็กเกิดความอยากรที่จะเรียนรู้ ความอยากเป็นการกระตุ้นกระตือรือร้น ดังนั้น ครูที่ดีจะต้องมีการวางแผนในการสอน เพื่อเรียกร้องให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย
 5. การเรียนรู้จะมีประสิทธิผลต่อ เมื่อมีการใช้อุปกรณ์การสอน (Visual aids make learning effective) การมีอุปกรณ์การสอนจะช่วยให้ช่วยให้เด็กเกิดอาการสัมผัสเกี่ยวกับประสาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งสายตาได้เห็น ทำให้เกิดการเรียนรู้มีชีวิตชีวาไม่เกิดความเบื่อหน่าย
- จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ผู้เรียนวิชาบัญชีให้ได้ผลดี คือ ผู้ที่มีสติปัญญา มีความคิดอยากรู้อยากเห็น มีความรับผิดชอบต่อตนเอง มีระเบียบวินัย มีความพร้อม มีความสนใจกระตือรือร้นและตั้งใจที่จะเรียนรู้ในวิชาที่เรียนด้วยการลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

ความหมายกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาอยู่ที่การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนและจัดประสบการณ์ทั้งหลายให้กับผู้เรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542 : 183 – 197) กล่าวว่า การจัดและการดำเนินการเรียนการสอน จะเป็นไปด้วยดีก็ด้วยความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษาโดยเฉพาะครูอาจารย์ ซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ งานจัดการเรียนการสอนหลายงาน ได้แก่ การจัดทำประมวลการสอน การจัดทำแผนการสอน การจัดทำตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูอาจารย์เข้าสอน การสอนซ่อมเสริม การเลือกตำราเรียน การจัดทำ

สังกัด อุทรานันท์ (2526 : 64 – 67) กล่าวถึง กิจกรรมการเรียนการสอนประกอบด้วยกิจกรรม 4 ประเภท คือ

1. กิจกรรมการเรียนเตรียมความพร้อมของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่ช่วยชักนำให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ผู้สอนนำมาสอน ได้แก่ การเตรียมสภาพแวดล้อมในการเรียน การสร้างความสนใจ

2. กิจกรรมสร้างการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมหลักที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับการให้ความรู้หรือฝึกให้เกิดทักษะ หรือสร้างเจตคติตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของการสอนเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทั้งชั้นได้เรียนพร้อม ๆ กัน

3. กิจกรรมสร้างเสริมทักษะ เป็นการให้ผู้เรียนได้ทำการฝึกซ้อม เพื่อสร้างความเข้าใจในสิ่งที่เรียนมาแล้วให้ดียิ่งขึ้น กิจกรรมสร้างเสริมทักษะให้ได้โดยการให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การทำแบบฝึกหัด หรือทำงานตามที่ครูมอบหมาย

4. กิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น คือ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่เรียนดีขึ้น และจดจำได้นาน หรือช่วยให้การเรียนการสอนในครั้งต่อไป เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพกิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอน ได้แก่ การสรุปบทบทวนและการสั่งงาน

การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นขั้นตอนของการวางแผนให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เขาได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยทั่วไปกิจกรรมการเรียนการสอนจะแยกได้เป็น 3 ชั้น ดังนี้

1. ชั้นนำสู่บทเรียน เป็นขั้นเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน ซึ่งมักเป็นกิจกรรมที่ครูเป็นผู้ทำ เพื่อสร้างความสนใจ ให้ผู้เรียนอยากรู้อยากเห็น อยากรู้ อยากคิด อยากรู้ อยากทำ ครูต้องใช้เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างฉลาด และเหมาะสม

2. ชั้นการสอน เป็นขั้นของการจัดกิจกรรม และประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ขั้นนี้ควรเป็นบทบาทของผู้เรียน

3. ชั้นสรุป เป็นขั้นการจัดกระทำกับเนื้อหา หรือสาระของสิ่งที่ได้รับประสบการณ์มาจึงควรให้ผู้เรียนเป็นผู้สรุป

3.1 สื่อการเรียน ในบันทึกแผนการสอน ควรจะได้เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ ที่จะนำมาใช้ประกอบการสอนเอาไว้ด้วย เช่น แผนที่ประเทศอินเดีย แผนภูมิแสดงสถานที่สำคัญ ๆ ทางพระพุทธศาสนา การเขียนสื่อควรเขียนไว้ในช่องกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย เพื่อให้ทราบว่าจะใช้เมื่อใด ตอนไหน

3.2 การประเมินผล เป็นส่วนที่จะใช้สำหรับตรวจสอบว่า ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ใครเปลี่ยนมากน้อยเพียงใด มีข้อขัดข้องในเรื่องใดที่ทำให้ผู้เรียนไม่สนใจในการเรียนรู้ จะหาทางปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

3.3 หมายเหตุ โดยทั่วไปช่องหมายเหตุ จะบันทึกข้อความในกรณี เมื่อไม่ได้ดำเนินการสอนตามแผนการสอน ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนผลการประเมินที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน คือ วิธีดำเนินการที่ครูผู้สอนนำมาใช้ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชี ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ฝึกคิดวิเคราะห์ ฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะ ความชำนาญ ฝึกการแก้ปัญหา ในอนาคต ทฤษฎีการสร้างปัญญา การประเมินตามสภาพจริง การเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หลักการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง หลักการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม โดยยึดผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง รูปแบบของการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีของ ทฤษฎีเชิงระบบ โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการประกอบวิชาชีพต่อไป

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียน

โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรสายวิชาชีพการจัดการ กิจกรรมการเรียนการสอน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ การจัดการเรียนการสอนจึงต้องมีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ สถานศึกษามีความพยายามให้ทุกแผนกวิชา มีการส่งเสริมการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นประโยชน์กับผู้เรียน มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตาม ความต้องการ ตามความถนัด มีการอบรมให้ความรู้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดีของสังคมตั้ง ประชญาโรงเรียนที่ว่า มีวินัย ใฝ่ศึกษา จรรยางาม การดำเนินงานมีคณะกรรมการติดตาม ประเมินผลการดำเนินการ

ด้านครูผู้สอน

ความหมายของครูผู้สอน

ครูผู้สอนมีบทบาทและความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะผู้ให้การศึกษาของชาติครู คือ ผู้ กำหนดอนาคตของคนในชาติ ชาติใดก็ตามที่ได้ครูเป็นผู้มีความรู้ เป็นคนเก่ง เป็นคนเสียสละ ตั้งใจทำงานเพื่อประโยชน์ของนักเรียน ชาตินั้นจะได้พลเมืองที่เก่งและฉลาด มีศักยภาพ และมีความสามารถที่จะแข่งขันกับทุกประเทศในโลกได้ ไยทางตรงกันข้ามชาติใดได้ครูที่มีปัญหาไม่สามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันได้ชาตินั้นก็อาจ

การจัดการศึกษาจะสำเร็จไปได้ด้วยดีเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ ของครู คุณภาพของการศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพของครู เพราะครูเป็นผู้นำหลักสูตรมาสู่การ ปฏิบัติ หลักสูตรแม้ว่าจะเขียนไว้ดีเพียงใด หากครูไม่มีความสามารถในการปฏิบัติตาม จุดมุ่งหมายที่วางไว้คุณภาพการศึกษาก็ย่อมจะไม่เกิดขึ้นตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

รุ่ง แก้วแดง (2541 : 140) เสนอกระบวนการสอนของครูยุคใหม่ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ครูจำเป็นจะต้องศึกษาวิเคราะห์ วิจัย เพื่อทำความรู้จักกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล อาจจะต้องทดสอบเพื่อพัฒนาการของเด็ก ดู ข้อมูลภูมิหลังพื้นความรู้ความสามารถทางการเรียน และความต้องการของผู้เรียน เช่นเดียวกับ แพทย์ก่อนที่จะรักษาคนไข้จำเป็นที่จะต้องมียข้อมูลก่อน

2. วิเคราะห์เพื่อค้นหาศักยภาพของผู้เรียน โดยใช้ศาสตร์เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ หรือเทคนิคปัญหาเข้ามาช่วย เพื่อดูว่าเด็กมีศักยภาพทางปัญญาด้านไหนมากน้อยเท่า หาก ครูไม่มีความสามารถที่จะวิเคราะห์โดยวิธีนี้ ก็จำเป็นที่จะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเพื่อวิเคราะห์ หาศักยภาพของผู้เรียน หากพบว่าผู้เรียนคนนั้นมีปัญหาในเรื่องความพิการเบื้องต้น ครูก็จะ สามารถช่วยเหลือแนะนำ เพื่อจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับศักยภาพ และความสามารถของ ผู้เรียนได้ การวิเคราะห์เช่นนี้ครู

3. ร่วมกับผู้เรียนในการสร้างวิสัยทัศน์ ครูกระตุ้นความต้องการของผู้เรียนได้โดยการ ช่วยเด็กสร้างวิสัยทัศน์หรือความฝันว่าเขาควรจะไปให้ไกลที่สุดได้เท่าไร เพื่อที่จะสร้างและ แรงจูงใจ แม้ในเด็กเล็กอาจจะดูเป็นความฝันที่ยังห่างไกล แต่เมื่อเด็กเติบโตขึ้นความฝันจะ ใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่สอดคล้องกับศักยภาพของเด็กแต่ละคนมากยิ่งขึ้น

4. ร่วมวางแผนการเรียน การเรียนเป็นสิทธิและความรับผิดชอบของผู้เรียน หน้าที่ ครู คือ เป็นผู้ร่วมวางแผน เป็นผู้ให้คำแนะนำในฐานะผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญ มี ประสบการณ์มากกว่า แต่การวางแผนการเรียนจริง ๆ นั้นเป็นเรื่องของผู้เรียน ประเด็นนี้อาจมี หลายความเถียงว่าครูมีความรู้และประสบการณ์ในการวางแผนมากกว่าเด็ก ซึ่งก็เป็นความจริง แต่การวางแผนโดยไม่ให้เด็กมีส่วนร่วมจะไม่ช่วยให้เด็กพัฒนาได้อย่างเต็มที่ เด็กจะต้องฟังครู ตลอดเวลา การเรียนจะสิ้นสุดแค่ในห้องเรียน เราจะไม่สามารถปลูกฝังให้เด็กรู้จัก การเรียนรู้ ตลอดชีวิตได้ ดังนั้น การวางแผนการเรียนไม่ว่าจะเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน หรือรายภาคเรียน ตลอดจนการวางแผนตลอดหลักสูตร จึงควรเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เรียนเอง

5. แนะนำช่วยเหลือเรื่องการเรียน เมื่อวางแผนการเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูก็ยังคงให้คำแนะนำและช่วยเหลือในเรื่องการเรียนแก่ผู้เรียนต่อไป ซึ่งเป็นขั้นตอนที่จะเข้ามาทดแทนขั้นตอนการสอนเดิม คือ แทนที่ครูจะบอกเนื้อหาให้แบบเดิม ครูก็เพียงแค่แนะนำเนื้อหาบางส่วนและวิธีการเรียนให้กับผู้เรียน

6. สรรหาและสนับสนุนสื่ออุปกรณ์ บทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งของครูคือ เป็นผู้สนับสนุนสรรหาสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ จัดหาเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ใช้ประกอบการเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนตนเองได้

7. ให้ผู้เรียนสร้างความรู้เอง ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดคือ ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ขั้นตอนนี้อาจเป็นเรื่องยากและเรื่องใหม่สำหรับครู เพราะครูที่คุ้นเคยกับการสอนแบบเดิมจะไม้อุดหนุนที่จะปล่อยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และจะหันกลับใช้วิธีบอกให้ท่องจำอย่างเดิม

วิธีที่ดีที่สุด คือ ครูจะต้องจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองตามความถนัดของผู้เรียน อาจจะเรียนคนเดียวหรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยให้โดยให้อากาศและเวลาแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ ครูจะสังเกตอย่างห่าง ๆ ถ้าผู้เรียนไม่ร้องขอครูก็ไม่จำเป็นต้องเข้าไปแนะนำมากนัก ยกเว้นกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาการตามแผนที่วางไว้ได้ ครูอาจจำเป็นต้องเข้าไปช่วยเหลือแนะนำในเรื่องการเรียนบ้างเป็นครั้งคราว

8. เสริมพลังและสร้างกำลังใจ หน้าที่ของครู คือ ต้องเสริมพลังแก่นักเรียนอธิบายหรือแนะนำ เพื่อให้เด็กมีความตั้งใจที่จะเรียนต่อไปเนื่องจากอาจจะมีเด็กบางคนต้องการกำลังใจ และบางคนไม่สามารถเรียนด้วยตนเอง จนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ ครูต้องใช้ทุกวิธีที่จะกระตุ้นเพื่อสร้างความสนใจผู้เรียนต่อไปได้

9. ร่วมประเมินผล หน้าที่ของครูในขั้นประเมินผล จะไม่วัดผลฝ่ายเดียวแบบเดิม แต่จะให้คำแนะนำเรื่องการวัดประเมินผล โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง เพื่อดูว่าสามารถเรียนได้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ในแผนมากน้อยเพียงใด ถ้าผู้เรียนยังไม่บรรลุผลตามที่วางไว้ก็จำเป็นต้องกลับไปวางแผนและแก้ไขใหม่

10. เก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลจะเป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการเรียนต่อไป

ถ้าครูผู้สอนปฏิบัติตามกระบวนการดังกล่าว เป็นภาพลักษณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิม ภาพที่ครูยืนอยู่หน้าชั้นใช้เพียงชอล์กกับกระดานและบอกให้เด็กท่องจำจะกลายเป็นอดีตไปอย่างสิ้นเชิงครูยุคใหม่จะมีบทบาทเป็น ผู้อำนวยการความสะดวก ผู้ให้คำแนะนำ และเสริมพลังแก่นักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตัวเอง

อัปสร มีสิงห์ (2544 : 12 - 13) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการใช้หลักสูตรว่า ครูควรปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองในเรื่องดังต่อไปนี้

1. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมผู้เรียนผู้เรียนเป็นรายบุคคล ขณะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นเรียน

2. ครูไม่ใช่ผู้ให้ความรู้แก่นักเรียนด้วยการบอกให้เด็กจดข้อมูลหรือข้อเท็จจริง แต่ควรจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจ และค้นพบคำตอบเองจากการลงมือสัมผัสหรือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูให้การเรียนรู้จึงจะเกิดความเข้าใจ

3. ครูไม่ใช่แหล่งความรู้ที่คอยให้คำตอบแก่เด็กทุกเรื่อง ดังนั้น ครูจึงควรมีข้อมูลที่ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อสามารถชี้แนะแหล่งความรู้ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน

4. ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย อย่างจำเจอยู่กับวิธีใดวิธีหนึ่งไม่มีวิธีสอนใดที่ดีที่สุดที่ใช้ได้กับทุกเรื่อง ทุกสถานการณ์

5. ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมหลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องสอน

6. การเรียนรู้กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการแสวงหาความรู้ และกระบวนการอื่น ๆ ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นในทันที หากเป็นการสะสมไปทีละน้อยจนเกิดความชำนาญ

7. ติดตามตรวจสอบ บันทึกความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระดับ ยกย่องให้รางวัลเมื่อผู้เรียนทำได้ดี

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอน คือ สอนให้การอบรมให้คำปรึกษา สนับสนุน ชี้แนะทางให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีวิชาชีพและเป็นพลเมืองดีของสังคม รวมถึงหน้าที่ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะเป็นการสร้างศรัทธาให้แก่ผู้เรียนอีกทางหนึ่ง สำหรับหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพนอกจากจะสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในวิชาชีพแล้ว อาจารย์ผู้สอนยังมีหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนแก่ผู้เรียน ตลอดจนตรวจสอบพฤติกรรม จรรยาบรรณของผู้เรียน และการจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมด้วย

บิตเดิล (Biddle. 1976 : 346 - 347) กล่าวถึงคุณลักษณะของครูว่าควรมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ คือ

1. ด้านพฤติกรรมของครู ซึ่งอาจจะสังเกตได้จากกิจกรรมต่าง ๆ ของครูโดยตรง เช่น ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน ยกย่องชมเชยนักเรียน ขอบถามปัญหานักเรียน และแนะแนวทางแก่นักเรียน วิชาปรัชญาวิจารณ์การกระทำของนักเรียน

2. ด้านกิริยามารยาท คือ มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความประพฤติดี มีความสำรวม

3. ด้านพฤติกรรมการสอนของครูในขณะที่ทำการสอนในชั้นเรียน

ยอนต์ ชุ่มจิต (2541 : 109) ได้สรุปคุณลักษณะที่ดีของครูจะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. บุคลิกภาพดี เช่น รูปร่างท่าทางดี แต่งกายสะอาดเรียบร้อย พูดจาไพเราะ นุ่มนวล น้ำเสียงชัดเจน มีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น
2. คุณสมบัติส่วนตัวดี เช่น สติปัญญาดี เจลียวฉลาด เชื้อมั่นในตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ กระตือรือร้น และสุขภาพอนามัยดี เป็นต้น
3. สอนดีและปกครองดี เช่น อธิบายได้รวบรัดชัดเจน สอนสนุก ปกครองนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยตลอดเวลา เป็นต้น
4. ประพฤติดี เช่น เว้นจากอบายมุขทั้งปวง กระทำแต่สิ่งที่ดีที่สุจริตทั้งกาย วาจา และใจ
5. มีจรรยาและคุณธรรมสูง เช่น มีความซื่อสัตย์ เสียสละ มีเมตตากรุณา ยุติธรรมและมานะอดทน เป็นต้น

6. มีมนุษยสัมพันธ์ดี กล่าวคือ มีอัธยาศัยไมตรีกับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ทุกภูมิชั้น
 ธนาธิป พรกุล (2543 : 6 – 7) ได้สรุปไว้ว่า คุณสมบัติของครูที่พึงปรารถนาและเป็น
 ที่คาดหวังของสังคม ได้แก่

1. มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างลุ่มลึก ครูต้องมีความสามารถวิเคราะห์สกัดเอาแก่นของความรู้มาเสนอได้อย่างแม่นยำ และสามารถสังเคราะห์ความรู้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการเรียนการสอน
2. ติดตามความก้าวหน้าในเทคนิควิธีสอนตลอดเวลา
3. เป็นแบบอย่างในการคิดการทำ (Role Modeling) ครูมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นอย่างมาก การกระทำของครูในสายตาของผู้เรียนอยู่ตลอดเวลา
4. เป็นนักจิตวิทยาการเรียนรู้ ครูต้องรู้จักผู้เรียนเป็นอย่างดี
5. เป็นนักเทคโนโลยีสารสนเทศ ครูต้องเข้าถึงแหล่งความรู้ใหม่ ๆ
6. เป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ เพราะ ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่ทันสมัยจากอินเทอร์เน็ต และมัลติมีเดีย

การเตรียมการสอน เป็นการกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้สอนก่อนที่จะเริ่มดำเนินการสอนเป็นการวางแผนและเตรียมการล่วงหน้าเพื่อให้การเรียนของผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยการกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของการสอน ได้แก่ วัตถุประสงค์ วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และวิธีวัดผลประเมินผล แล้วนำไปเขียนแผนการสอนและนำไปปฏิบัติ คือการสอนต่อไป

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน เพราะผู้สอนสามารถวิเคราะห์ข้อบกพร่องหรือปัญหาที่ผ่านมา แล้ว นำไปปรับปรุงการเรียนการสอนครั้งต่อไป
2. ช่วยให้ผู้สอนมีการเตรียมการ และมีความรอบคอบในการเลือกจุดมุ่งหมายและกิจกรรมการเรียน
3. ช่วยให้การเตรียมการตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เหมาะสม
4. ช่วยให้ประสบการณ์การเรียนรู้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

5. ช่วยให้ผู้สอนสามารถเตรียมการเลือกสื่อ กิจกรรมการสอน วิธีการประเมินผล ที่เหมาะสมและมี ประสิทธิภาพ ตรงจุดมุ่งหมายที่วางไว้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ครูผู้สอนเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีความสามารถด้านภูมิปัญญา ความรอบรู้ พยายามศึกษาหาความรู้ ความก้าวหน้าของเนื้อหา มีการพัฒนาการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน มีคุณธรรมและจรรยาบรรณต่อวิชาชีพครู

การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนของโรงเรียน

โรงเรียนมุ่งเน้นการพัฒนา โดยการอบรมสัมมนาและส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ในภาคเรียนนี้ได้จัดอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับคณะครูและบุคลากร เพื่อจะได้นำความรู้มาพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัยยิ่งขึ้น จัดครูและรายวิชาที่สอนตรงตามความรู้ความสามารถในสาขางานที่สอนและมีจำนวนบุคลากรเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน มีการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับคณะครู โรงเรียนมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องไม่หยุดยั้ง เพื่อคุณภาพของนักเรียนและโรงเรียนให้ได้มีความรู้ มีทักษะ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นและประเทศชาติที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

ความหมายสภาพแวดล้อมในการเรียน

มีผู้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมของการเรียนในสถานศึกษา ไว้ดังนี้

วิไลวรรณ พิธิยานุวัฒน์และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2519 : 21) ได้สรุปความสำคัญเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมวิทยาลัยว่า ช่วยทำให้นักการอุดมศึกษาเข้าใจธรรมชาติของวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นแนวทางนำไปสู่การวางแผนพัฒนาให้วิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเอื้ออำนวยต่อสัมฤทธิ์ผลของมวลสมาชิก และเพื่อการแนะแนวการศึกษาให้นักศึกษาได้อีกด้วย

มันเกียรติ โกศลนิตติวงศ์ (2541 : 19 – 20) ให้ความหมายว่า สภาพแวดล้อมด้านบรรยากาศการเรียนการสอน หมายถึง สภาพหรือบรรยากาศในการเรียนการสอน ได้แก่ พฤติกรรม ผู้เรียน ผู้สอน วิธีสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา บรรยากาศในห้องเรียน เช่น หลักสูตร บทเรียน อุปกรณ์และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด องค์ประกอบดังกล่าวนี้ จะส่งเสริมให้นักศึกษาค้นพบทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ โดยได้รับประสบการณ์ตรงอันก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาการ ทักษะคิด บุคลิกภาพ คุณธรรม และพัฒนาจนถึงที่สุดของแต่ละคน

อัจฉรา สุขารมณ์ และพรณี บุญประกอบ (2542 : 19) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอน และการสร้าง

นอกจากนี้สภาพแวดล้อมในการเรียน ยังรวมไปถึงความพร้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนตลอดจนอาคารสถานที่ ดังนี้

น้อมฤดี จงพยุงและคณะ (2519 : 79) ให้ความหมายว่า อุปกรณ์การสอน หมายถึง เครื่องมือและวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อจะทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติและความมีเหตุผลอันสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2548 : 64) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สื่อการสอน คือ วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการสอนประกอบ วัสดุ หมายถึง สิ่งสิ้นเปลืองต่าง ๆ เช่น รูปภาพ แผนที่ต่าง ๆ อุปกรณ์ หมายถึง สิ่งที่ยึดเหนี่ยว เช่น กระดานดำ โต๊ะ เก้าอี้ต่าง ๆ ส่วนวิธีการสอนประกอบ หมายถึง การใช้วัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ และวิธีการประกอบก็ยังหมายรวมไปถึงการทักษะศึกษา การทดลองต่าง ๆ ด้วย

ธำรง บัวศรี (2542 : 203) ได้ให้ความหมายไว้ว่า อุปกรณ์การสอน หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุในการสอน ซึ่งได้แก่ วัสดุสิ้นเปลือง และอุปกรณ์การสอน ซึ่งได้แก่ อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา

สรุปได้ว่าสภาพแวดล้อมในการเรียน การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน การนำสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมาใช้อย่างเหมาะสม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนผู้สอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึง อาคารสถานที่ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนด้วย

การจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

อาคารเรียนและอาคารประกอบเป็นสิ่งสำคัญ ที่ต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี สะอาด เป็นระเบียบ ให้ความร่มรื่น สวยงาม มีสวนไม้ดอกไม้ประดับ และเก็บรักษาสิ่งของ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่ดี และใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพส่งเสริมให้นักเรียนใช้แหล่งข้อมูลต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน จัดทำสื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ จัดให้มีห้องเรียน ห้องประกอบจำนวนเพียงพอต่อการเรียนการสอน และเอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป้าหมายของด้านอาคารสถานที่ ได้แก่ จัดทำแผนผังและแนวปฏิบัติ และผู้รับผิดชอบในการใช้อาคารสถานที่ พัฒนาอาคารสถานที่ และจัดบรรยากาศให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน จัดซื้อสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และนวัตกรรมทางการศึกษา

ด้านการวัดและประเมินผล

ความหมายการวัดและประเมินผล

เป็นกระบวนการที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นตัวบ่งชี้และตรวจสอบ และระดับความสำเร็จของกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการวัดผลได้ดังต่อไปนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 9) ได้กำหนดแนวทางและหลักการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนที่สำคัญ ดังนี้

1. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องควบคู่กับการเรียนการสอน ครูจะต้องทำหน้าที่ถ่ายทอดการสอบและการสอนเป็นเนื้อเดียวกันในกระบวนการเรียนการสอน ครูผู้สอน จะต้องทำการประเมินผลอย่างต่อเนื่องทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเสร็จสิ้นการเรียน การสอน
2. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เน้นการประเมินที่พัฒนาผู้เรียนมากกว่าเพื่อชี้ขาด ว่า ผู้เรียนเป็นอย่างไร การจะใช้ผลการวัดเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ดี ครูต้องทำหน้าที่สอบวัดเอง และ ต้องนำคำตอบที่ผิดของผู้เรียนมาเป็นคำถามใหม่ เพื่อพัฒนาผู้เรียนต่อไป
3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ต้องครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะพัฒนาการ ของผู้เรียน และคุณธรรม เด็กไทยยุคใหม่ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ต้อง มีคุณลักษณะเก่ง ดี มีสุข สามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย เครื่องมือวัดผลไม่ควร เป็นแบบทดสอบอย่างเดียว แต่ควรใช้ให้เหมาะกับสิ่งที่จะวัด เครื่องมือวัดอาจได้แก่ แบบทดสอบ การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ แฟ้มสะสมงาน หรือผลงานของผู้เรียน เป็นต้น
5. ตามมาตรา 22 ถือว่าในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียน การสอนจึงต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้คิดเป็น ทำเป็นและพัฒนาตามธรรมชาติของผู้เรียน อย่างเต็มศักยภาพ การประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญจะให้ ความสำคัญกับผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง ประเมินเพื่อน หรือให้ เพื่อนประเมินผู้เรียน
6. ระบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ต้องมีความเที่ยงตรง โปร่งใส สามารถ ตรวจสอบความถูกต้อง ฉะนั้นหลักฐานที่เป็นผลงานที่แสดงศักยภาพของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับ การประเมิน

ชำระ บัณฑิต (2542 : 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึงการประเมินผล คือ การพิจารณา ตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าความจริงและการกระทำ บางที่ขึ้นอยู่กับการวัดเพียงอย่างเดียว ส่วนการประเมินผลประกอบด้วย

1. ผลการวัดที่ได้จากกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การทดสอบ
2. เกณฑ์การพิจารณา เพื่อให้เป็นแนวทางหรือหลักการพิจารณา แล้วเปรียบเทียบกับ เกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น พอใจ ไม่พอใจ

3. การตัดสินใจเป็นการสรุปผลเปรียบเทียบระหว่างผลการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 8) ได้ให้ความหมายของ การวัดและการประเมินผล เป็นการตัดสินใจระดับความรู้ ความสามารถ ภายหลังเสร็จสิ้นการเรียนในแต่ละปีการศึกษา และในแต่ละช่วงชั้นของนักเรียนเป็นรายบุคคล ภายใต้เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดผลการตัดสินที่นักเรียนได้รับในแต่ละรายวิชา จะสะท้อนระดับความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้การวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นองค์ประกอบและขั้นตอนสุดท้ายที่สำคัญยิ่งของกระบวนการจัดการเรียนสอน

เอกศักดิ์ บุตรลับ (2537 : 53) ได้กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน จะต้องกระทำอย่างมีระบบ ซึ่งควรดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน จะต้องกระทำอย่างมีระบบ ซึ่งควรดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้
2. จัดทำตารางวิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหา เพื่อจะบอกให้ทราบว่าออกข้อสอบวัดเนื้อหาใด ในพฤติกรรมใด แคไหนและเพียงใด เพื่อข้อสอบที่สร้างขึ้นวัดได้ครอบคลุมเนื้อหา และพฤติกรรมที่ต้องการ

3. เลือกเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลให้สอดคล้องและเหมาะสมกับข้อมูล ที่จะวัดโดยพยายามใช้เทคนิคการวัดหลาย ๆ วิธี

4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลหลังจากกำหนดว่าจะใช้วิธีใดวัดผลแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือ การสร้างเครื่องมือวัดตามที่กำหนดซึ่งเครื่องมือที่ใช้กันมากในการวัดผลการเรียนการสอน ได้แก่ การทดสอบ

5. ดำเนินการวัดผล เป็นขั้นตอนของการนำเครื่องมือไปทดสอบหาข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการประเมิน

6. การประเมินผลและการใช้ผลการวัด จุดหมายปลายทางของการวัดผลก็เพื่อปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนและการสอนของครู ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด ควรปรับปรุงและแก้ไขอย่างไร

อัลคิน (Alkin. 1970 : 372) ให้ความหมายของการประเมินว่า เป็นกระบวนการค้นหา การตัดสินใจเรื่องในเรื่องหนึ่ง โดยการเลือกรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อรายงานสรุปสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ตัดสินใจในแนวทางเลือกที่เหมาะสมจากแนวทางต่าง ๆ ที่มีอยู่

กู๊ด (Good. 1973 : 338) ได้ให้คำจำกัดความของการวัดผลการศึกษาว่า

1. เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง หมายถึง การศึกษาค้นคว้าโดยทั่วไป และการทดสอบ การนำมาตราส่วนประเมินค่า และการตีค่ากระบวนการที่วัดได้ และการที่บุคคลได้รับผลของการกระบวนการทางการศึกษานั้น ๆ รวมทั้งทฤษฎีของข้อทดสอบและการสร้างมาตราส่วนประเมินค่าการทำให้มีเหตุผลใช้ได้ และการทำให้เป็นมาตรฐานการแปลความหมายผลของการสอบ การประเมินผลทั้งที่เป็นปรนัย และอัตนัย และการใช้วิธีการทางสถิติเพื่อแปลความหมายผลจาก การวัด

2. ผลขั้นสุดท้ายที่ได้จากการนำเอาปริมาณมาวัด ไปใช้กระบวนการทำงานทางการศึกษา หรือใช้กับบุคคลที่ถูกวัด

นอกจากนี้ กู๊ด (Good. 1973 : 209) ได้ให้ความหมายคำว่า ประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ทำให้เกิดความมั่นใจ หรือการตัดสินคุณค่า หรือปริมาณของบางสิ่งบางอย่างโดยตีค่าด้วยความระมัดระวัง

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2540 : 4) ได้ให้ความหมายของการวัดผลและประเมินผล หมายถึง กระบวนการบ่งชี้ผลผลิตหรือคุณลักษณะที่วัดได้จากเครื่องมือวัดผลประเภทใดประเภทหนึ่งอย่างมีระบบ ดังนิยามที่ว่า การวัดผล คือ การกำหนดตัวเลขให้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จากคำนิยามจะเห็นว่า การวัดผลเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเน้นที่ปริมาณเป็นตัวเลข มากกว่าการบรรยายในเชิงคุณภาพ เนื่องจากการวัดสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยปริมาณเป็นตัวเลขจะให้ผลลัพธ์ที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน ถ้าเครื่องมือวัดนั้นมีมาตรฐาน และถ้าผู้วัดผลนั้นมีความละเอียดรอบคอบ ทำตามวิธีการวัดอย่างถูกต้องแล้ว ผู้วัดจะเป็นใครก็ตามย่อมได้ผลเท่ากัน

ธนธิป พรกุล (2543 : 110 - 111) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวัดผล หมายถึง การให้ค่าหรือตัวเลขเพื่อแสดงปริมาณกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หลังจากการใช้เครื่องมือวัดการประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ในการตัดสินคุณภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานในการตัดสิน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการที่ใช้ตัดสินว่า ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ตามเป้าหมายของการสอนหรือไม่ เพียงใด จากผลการประเมินจะทำให้ทราบว่า จุดมุ่งหมายของการสอนที่ตั้งไว้มีความเหมาะสมหรือไม่ หรือกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นบันดาลผลสมความมุ่งหมายหรือไม่ การประเมินผลการเรียนควรมุ่งเน้นที่ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง โดยเปรียบเทียบวัตถุประสงค์การสอนที่วางไว้ การวัดผลประเมินผลมีความหมายรวม ถึงการได้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ดังนั้นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียน ตามจุดมุ่งหมายถือได้ว่าเป็นการวัดและประเมินผลที่ถูกต้อง ถึงแม้ว่าการสอบจะเป็น เครื่องมือ สำหรับการวัดและประเมินผลที่นิยมใช้กันมาก มีประโยชน์ในการวัดความสามารถของ ผู้เรียนในการเรียน ยังมีการวัดพฤติกรรมด้านอื่นๆ ที่ไม่

ความสำคัญของการวัดผลและประเมินผล

สุรพันธ์ ตันศรีวงษ์ (2538 : 272) ความสำคัญของการประเมินผลการสอนในความรู้สึกของอาจารย์ผู้ทำหน้าที่สอนอยู่ประจำก็อาจแบ่งแยกออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายแรกเห็นว่าการประเมินผลการสอนไม่ใช่เรื่องสำคัญ เห็นว่าการเรียนรู้ควรเป็นส่วนที่ผู้เรียนควรจะเป็นผู้รับผิดชอบด้วยตนเอง ผู้สอนมีหน้าที่เป็นเพียงผู้ถ่ายทอดเนื้อหาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ในทางตรงข้ามผู้สอนอีกส่วนหนึ่งมีความเห็นว่าการประเมินผลการสอนมีความสำคัญมาก เพราะการที่ผู้เรียนจะเข้าใจรับเนื้อหาได้มากน้อยก็ย่อมขึ้นอยู่กับวิธีสอนและการช่วยนำจากผู้สอน เมื่อความเห็นเป็น 2 พวก เช่นนี้ก็ย่อมที่จะต้องตัดสินใจเอาเองว่า การประเมินผลการสอนมีความสำคัญหรือไม่เพียงใด

แม้ว่าความสำคัญ และความจำเป็นสำหรับการประเมินผลการสอนจะขึ้นอยู่กับกรอบยอมรับของผู้สอนแต่ละท่านก็ตามในความมุ่งหมายของการประเมินการสอน และผลที่ได้จากการประเมินจะสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ และปรับปรุงคุณภาพการสอนให้ดียิ่งขึ้น และการประเมินผลอย่างมีระเบียบระบบก็จะทำให้ผู้สอนได้มองเห็นจุดดี จุดที่บกพร่องที่ควรจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นอย่างชัดเจน นอกเหนือจากที่การประเมินผลจะนำมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการสอนให้ดียิ่งขึ้นแล้ว ผลของการประเมินยังสามารถนำมาใช้ในการพิจารณาคุณภาพในการทำงานในหน้าที่ของผู้สอนอีกด้วย หากมองในแง่ี้แล้วก็จะพบว่า ผู้สอนที่ได้ตั้งใจทำงานในหน้าที่ที่มีปรับปรุงงานสอนให้ดีประสิทธิภาพอยู่เสมอ ก็น่าที่จะได้รับบำเหน็จความชอบที่ได้ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่หลักของตัวเองให้ได้ผลดีอยู่เสมอ ดังนั้นจะเป็นการประเมินผลการสอนอาจจะนำมาใช้เป็นประโยชน์ในเชิงบริหารได้อีกส่วนหนึ่งด้วย

ลักษณะของการวัดผลและประเมินผล

วาสนา ประवालพฤษ (2548 : 87) เพื่อให้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตอบสนองต่อเป้าหมายของหลักสูตร ในขณะเดียวกันชี้แนะข้อบกพร่องของหลักสูตร และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม การวัดผลและประเมินผลควรมี 3 ลักษณะ คือ

1. การประเมินโดยเน้นหลักสูตร (Embedded Assessment) คือ การประเมินสอดคล้องกับหลักสูตรอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา อุปมาดังผืนผ้าของการศึกษาประกอบด้วยเส้นยืน (การจัดการศึกษาหรือการเรียนรู้) และเส้นนอน (การวัดและประเมิน)
2. การประเมินนำการสอน (Assessment Drives Instruction) ในกรณีที่ต้องการปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอน จำเป็นจะต้องประเมินในสิ่งที่ควรประเมิน ที่มีได้เน้นในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ก้าวหน้าต่อไป

3. การประเมินในบริบท ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ (Contextual Quantitative and Qualitative) โดยเน้นพัฒนาการสอนของผู้เรียน ทั้งระดับความสามารถและคุณภาพในสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่

คุณภาพของการประเมิน

คุณภาพของการประเมิน จะพิจารณาคุณลักษณะอย่างน้อยที่สุด 2 คุณสมบัติ คือ ความเที่ยงตรง (Validity) หรือความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งวาสนา ประवालพฤษ (2548 : 39 - 41) ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ ในเอกสารสรุปคำบรรยายการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงไว้ ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง ของการประเมินตามสภาพจริงเป็นความเที่ยงตรงในสภาพปัจจุบัน (Concurrent Validity) หากมีหลักฐานยืนยันความจืดจางของความถี่ของพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งอาจจะเป็นลักษณะประจำตัวของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้การประเมินตามสภาพจริงนั้นมีความเที่ยงตรงสูง เป็นการยืนยันว่าผู้เรียนมีลักษณะอย่างนั้นจริง
2. ความเชื่อมั่น หลักฐานจากการจดบันทึกนั้น เราสามารถเชื่อถือได้มากน้อยแค่ไหน นั่นก็คือ “ความเชื่อมั่น” การประเมินตามสภาพจริงความเชื่อมั่นค่อนข้างต่ำ ถ้าหากว่าใช้หลักการในเชิงปริมาณ เพราะฉะนั้น จะต้องใช้หลักการวิจัยเชิงคุณภาพ การหาความเชื่อมั่นเพื่อที่จะสนับสนุนความเที่ยงตรงในเชิงปริมาณ เป็นการหาสหสัมพันธ์ของคะแนนจากผู้ประเมิน 2 - 3 คน ถ้าค่าความเชื่อมั่น (ค่าสหสัมพันธ์) ประมาณ .75 ขึ้นไป แสดงว่าใช้ได้ แต่ถ้าค่าความเชื่อมั่นต่ำก็แสดงว่ายังใช้ไม่ได้ เช่น ต้องการที่จะหาความเชื่อมั่นของเกณฑ์การประเมินที่สร้างขึ้นก็ให้ครู 2 คน ไปประเมินแล้วดูสหสัมพันธ์ของคะแนนจากครูคนที่ 1 กับครูคนที่ 2 ที่ใช้เกณฑ์การประเมินเดียวกัน ถ้าค่าสหสัมพันธ์ต่ำแสดงว่าเกณฑ์ไม่ชัดเจนก็ต้องปรับคำอธิบายในเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

องค์ประกอบของการวัดผลและประเมินผล

การวัดผล (Measurement) คือ การตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมทางด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ เปลี่ยนไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เป็นตัวสำรวจ การเลือกใช้เครื่องมือทดสอบชนิดใดนั้น ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการสอน ผลที่ได้จากการวัดผลจะเป็นเชิงปริมาณ เช่น เป็นคะแนนหรือเป็นคำร้อยละ ซึ่งไม่สามารถตัดสินได้ว่า ผู้เรียนมีคุณภาพเป็นอย่างไรจนกว่าจะมีการประเมินผล การวัดผล การเรียนเป็นการรวมรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อตรวจสอบดูว่าหลังจากที่นักเรียนเรียนไปแล้ว เขาสัมฤทธิ์ผลในสิ่งที่เรียนไปแล้วมากน้อยเพียงใด ซึ่งการรวบรวมข้อมูลนี้จำเป็นต้องใช้เครื่องมือหลาย ๆ ชนิดมาช่วย เช่น แบบทดสอบ การสังเกต เป็นต้น การวัดผลการเรียนรู้ควรวัดให้ครอบคลุมสมรรถภาพของผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน คือ

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)
2. ด้านเจตพิสัย (Affective Domain)
3. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2543 : 21) ได้กล่าว ถึงเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลไว้ว่า ในการวัดผลจะให้ได้สิ่งที่ต้องการวัด จะต้องใช้เครื่องมือที่ดีและมีคุณภาพ เครื่องมือบางอย่างวัดได้ บางอย่างอาจวัดไม่ได้ ฉะนั้น การใช้เครื่องมือการวัดจึงควรระมัดระวังเป็นพิเศษไม่ใช่อยากวัดอะไรก็ใช้แต่แบบทดสอบอย่างเดียว เครื่องวัดผลแบบต่าง ๆ มีดังนี้

1. แบบทดสอบ เป็นชุดของข้อคำถามที่สร้างขึ้นมาอย่างมีระบบ เพื่อใช้วัดตัวอย่างพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ที่กล่าวว่าสร้างอย่างมีระบบนั้น หมายถึง ด้านเนื้อหา มีระบบในวิธีดำเนินการสอบ และมีระบบในการให้คะแนน เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบทดสอบวัดเชาว์ปัญญา แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ เป็นต้น

2. การสังเกต เป็นการเฝ้ามองดูพฤติกรรมของสิ่งหนึ่งอย่างมีจุดหมาย ส่วนใหญ่นิยมใช้ ตา เป็นเครื่องมือในการสังเกตการมองเห็น แต่ถ้าสังเกตกลิ่นต้องใช้จมูก สังเกตเสียงต้องใช้หู แต่จะอาศัยอุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อความสะดวกก็จะเป็นเรื่องของการนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ เพื่อเพิ่มคุณภาพของการสังเกตได้ดียิ่งขึ้น สิ่งที่จะช่วยการสังเกตให้อยู่ในกรอบของจุดมุ่งหมายก็คือ แบบตรวจสอบรายการ ก่อนการสังเกตสิ่งใด ๆ ผู้สังเกตควรสร้างรายการที่ต้องการสังเกตไว้เหมาะสม เมื่อสังเกตเห็นสิ่งใดก็จะได้บันทึกทันทีที่พบ การสังเกตที่ดีไม่ควรให้ผู้ที่ถูกสังเกตรู้ตัว เพราะถ้ารู้ว่ามี การสังเกตพฤติกรรมจะเปลี่ยนแปลงจากความเป็นจริง

3. การสัมภาษณ์ จะสามารถใช้ในกรณีที่ใช้แบบทดสอบหรือสังเกตแล้วไม่สามารถวัดผลได้ แบบทดสอบถ้าคนไม่ตอบคำถามในข้อสอบหรือตอบแบบสะเดาะ เราจะได้ข้อมูลผิดพลาด การสังเกตจะวัดได้ก็ต่อเมื่อคนแสดงพฤติกรรมภายนอก ถ้าเขาไม่แสดงพฤติกรรมภายนอกเราก็เก็บข้อมูลไม่ได้อีกเช่นกัน การใช้เครื่องมือวัดผลโดยการสัมภาษณ์จึงอาจแก้ปัญหาได้ เพราะการสัมภาษณ์เป็นการสนทนอย่างมีจุดมุ่งหมาย ตามความประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์ เครื่องมือสำคัญของการสัมภาษณ์จึงเป็นปาก

4. แบบสอบถาม มีลักษณะการเก็บข้อมูลคล้ายแบบทดสอบ คือ ให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกรายออกมาจากใจจริง ที่แตกต่างจากแบบทดสอบ ก็คือ การแสดงความคิดเห็นนั้นไม่มีถูก ไม่มีผิด เป็นการแสดงความคิดเห็นตามเสรีของผู้ตอบ

5. การจัดอันดับคุณภาพ เป็นเครื่องมือวัดประเมินค่าสถานการณ์ หรือคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขโดยตรงได้ แต่เป็นการจัดอันดับของสิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะของคุณภาพว่ามีมากน้อยเพียงใด การวัดประเภทนี้ ได้แก่ วัดความดี ความงาม ความสะอาด ความประพฤติ ซึ่งจะให้เป็นตัวเลขตรง ๆ ไม่ได้ จำเป็นที่จะต้องออกแบบเครื่องมือวัดด้านนี้เป็นพิเศษ

การประเมินผล (Evaluation) คือ การตัดสินว่าผู้เรียนมีคุณภาพเป็นอย่างไร เมื่อนำคะแนนที่ได้จากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แล้วสรุปคุณภาพของนักเรียนว่านักเรียนคนนั้นมีความสามารถมากน้อยเพียงใด ควรให้ระดับคะแนนเท่าใด ควรจะให้สอบได้หรือสอบตก

การประเมินผล สามารถจำแนกได้ 4 รูปแบบ

1. การประเมินผลก่อนเรียน (Placement Test) เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบดูว่าผู้เรียนมีความพร้อมและความรู้พื้นฐานเพียงพอที่จะเรียนรายวิชานั้นหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการจัดกลุ่มช่วยเหลือด้วยการสอนเพิ่มเติม หรือจัดโครงการเรียนให้เป็นพิเศษก่อนที่จะมีการสอน นอกจากนี้การประเมินก่อนเรียนยังมีประโยชน์อีก 2 ประการ คือ เพื่อตรวจสอบว่าจุดประสงค์ข้อใดที่ผู้เรียนรู้แล้ว จะได้ตัดออกไป เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนหรือใช้เป็นข้อมูลในการจัดกลุ่มผู้เรียนและใช้เป็นพื้นฐาน สำหรับเปรียบเทียบความก้าวหน้าของการเรียนรู้

2. การประเมินผลระหว่างเรียน (Formative Evaluation) เป็นการประเมินผลย่อยเพื่อตรวจวัดดูว่านักเรียนมีความสามารถผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในแต่ละจุดประสงค์หรือไม่ การประเมินผลในระหว่างที่มีการเรียนการสอนอยู่ มีจุดประสงค์เพื่อ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนและตรวจสอบประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน การประเมินผลแบบนี้มีบทบาทในการเสริมกำลังใจแก่ผู้เรียนในแง่ที่ผู้เรียนได้รู้ความก้าวหน้าของตนเป็นระยะ

3. การประเมินผลเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง (Diagnostic Evaluation) เป็นการประเมินที่ครูผู้สอนใช้กับผู้เรียนที่มีปัญหาทางวิชาการ เพื่อหาจุดบกพร่องของเด็กและหาสาเหตุของปัญหาการประเมินผล เพื่อวินิจฉัยทำให้การสอนของครูมีทิศทางที่ชัดเจนมากขึ้น

4. การประเมินผลหลังเรียน (Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนของนักเรียนว่า หลังจากการเรียนรายวิชานั้น ๆ ไปแล้วนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถระดับใด ควรให้ระดับคะแนนเท่าใด การประเมินผลหลังเรียนจะทำเมื่อสิ้นสุดการสอนรายวิชานั้น หรือเมื่อสิ้นสุดภาคเรียน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวัดผลและประเมินผลเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดในแต่ละหลักสูตร ทั้งนี้ครูผู้สอนมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องศึกษาและทำความเข้าใจเพื่อจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้อง

การวัดผลและประเมินผลของโรงเรียน

โรงเรียนได้มีเกณฑ์การประเมินผลการเรียน ดังนี้

1. คะแนนระหว่างภาค/ปี ต่อคะแนนปลายภาค/ปี
2. การตัดสินผลการเรียน จัดทำเป็น 8 ระดับ คือ
 - 2.1 คะแนน 80 ขึ้นไป ได้เกรด 4
 - 2.2 คะแนน 76 - 79 ได้เกรด 3.5

2.3	คะแนน 70 - 75	ได้เกรด	3
2.4	คะแนน 66 - 69	ได้เกรด	2.5
2.5	คะแนน 60 - 65	ได้เกรด	2
2.6	คะแนน 56 - 59	ได้เกรด	1.5
2.7	คะแนน 50 - 55	ได้เกรด	2
2.5	คะแนน 0 - 49	ได้เกรด	0

3. การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้สอดคล้องกับ
ปรัชญาและวิสัยทัศน์ของโรงเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางาน
การบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยตรงยังไม่
มีผู้ใดทำการศึกษาวิจัยไว้ งานวิจัยที่นำมาถ่วงน้ำหนักเป็นการวิจัยที่ใกล้เคียง ได้แก่

อุมาพร สกลรักษ์ (2540 : 62) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรม
อาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ

1. ด้านหลักสูตร ควรมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพจริงความเป็นจริง และสามารถ
นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. ด้านครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนมีความเชื่อมั่นในตนเองในวิชาสอนมาก
3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ควรจัดวิทยากรที่พิเศษมาบรรยาย
เสริมบางวิชา เนื่องจากสถานศึกษาไม่ค่อยเชิญวิทยากรมาบรรยายเสริมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับ
นักศึกษา
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า สื่อที่นำมาใช้มีความเหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา
ที่ทำการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะและมีประสบการณ์มากขึ้น
5. ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม พบว่า การจัดอาคารสถานที่และ
สภาพแวดล้อมมีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน

สุรีย์ มาเกิด (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน
การสอนวิชาการบัญชีของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการ
ราชดำเนินธนบุรี พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี โดยรวมอยู่ใน
ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการวัดผลและ
ประเมินผล และด้านผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านวิธีสอนและกิจกรรมการสอน อยู่ในระดับ

พรศรี โรจน์เมฆี (2540 : 72) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนของอาจารย์ผู้สอน วิชาบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยพบว่า การนำเทคนิคของวิธีการสอนที่ทันสมัยมาสอนในวิชาบัญชีเป็นปัญหาในระดับมาก ปัญหาด้านการเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีเป็นปัญหาสูงสุด คือ การสอนหลายวิชาในหนึ่งภาคเรียน ทำให้การเรียนการสอน ไม่บรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และปัญหาด้านสื่อการสอนวิชาบัญชีเป็นปัญหาในระดับมาก และที่เป็นปัญหาสูงสุด คือ งบประมาณในการจัดหาและจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอนวิชาบัญชี และสื่อการเรียนที่มีอยู่ล้าสมัย ขาดชุดโทรม ไม่มีประสิทธิภาพจำนวนไม่เพียงพอ

รัตนา ประเสริฐศรี (2543 : 64 – 67) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ใน 5 ด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านผู้เรียน และผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย

สิริพร หอมดี (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี บริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและ ประเมินผล และด้านผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีเพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการวัดผลและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จันทิมา บุญพวง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร และด้านวิธีสอน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก นักเรียนที่มีเพศ รอบการเรียน และผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนและด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตร และด้านวิธีสอน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่

อารีย์ ขุนชิต (2545 : 59 – 60) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพุทธจักรวิทยา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนพาณิชยกรรม โดยรวมและรายด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก นักเรียนที่มีเพศต่างกัน และอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนพาณิชยกรรม โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นงลักษณ์ ตระกูลวงศ์ (2549 : 88 – 90) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชยกรรม พบว่า โดยรวมและรายด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก นักเรียนที่มีเพศ อาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัจฉรา สุขารมณ และพรณี บุญประกอบ (2542 : 19) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะแวดล้อมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับความเครียดในการเรียนของนิสิต พบว่า สภาวะแวดล้อมด้านอาคารสถานที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายถึง ถ้านิสิตมีการรับรู้เรื่องสภาวะแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ดี มีความเหมาะสม มีความพอใจมาก ความเครียดในการเรียนของนิสิตก็จะมีน้อย ส่วนสภาวะแวดล้อมด้านอื่น ๆ และสภาวะแวดล้อมโดยรวม มีความสัมพันธ์

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศที่นำมาอ้างอิงในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

ลีห์แมน และมีฮ์เรนส์ (Lehman and Mehrens. 1971 : 136) ได้สรุป ความคิดเห็นของนิสิตวิทยาลัย เวสเทอร์ วอชิงตันสเตท เกี่ยวกับคุณลักษณะครูในอุดมคติว่า มีเกณฑ์ที่สำคัญมากที่สุด 5 ประการ คือ 1) มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน ต้องมีความรู้อย่างกว้างขวางทั้งความรู้มูลฐาน และสิ่งใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิชาที่ตนสอน 2) มีความสนใจในวิชาที่สอนอย่างลึกซึ้ง มีความกระตือรือร้นค้นคว้าในวิชาที่สอน 3) มีความยืดหยุ่น และมีความสามารถที่จะเสนอบทเรียนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและสนองความต้องการของนักเรียน 4) เตรียมการสอนอยู่ในวิชาที่ตนสอน กำหนดหัวข้อวิชาที่สอน กำหนดวัตถุประสงค์ตลอดจนรายชื่อหนังสืออ้างอิง และ 5) ใช้ศัพท์ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม มีความสามารถในการอธิบายอย่างชัดเจน แจ่มแจ้ง สอนให้คำนึงถึงระดับความสามารถของนักเรียน

คริสติน (กองการศึกษาสงเคราะห์. 2544 : 30 – 31 ; อ้างอิงจาก Christine Wars. 2000 : 4 – 8) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเรียน การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางว่า เด็กทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ได้โดยธรรมชาติ ประสบการณ์ทั้งหมดของเด็กนักเรียนจะนำเข้าสู่กระบวนการทางสมองโดยอัตโนมัติ เพราะฉะนั้นเด็กแต่ละคนมีวิธีการในการทำงานหรือการเรียนรู้ไม่เหมือนกัน แต่เด็กจะเรียนได้ผลดีที่สุด เมื่ออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ปราศจากการขู่เข็ญบังคับ และเด็กสามารถที่จะเรียนเนื้อหาในหลักสูตรได้ทุกคน หากหลักสูตรนั้นตรงกับความถนัดของเด็ก และครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ คือ ครูต้องมีความรู้ ความเข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้มีลักษณะจูงใจ เกิดความสนใจใฝ่รู้

โรไมน์ (อุมาพร สกลรักษ์. 2540 : 30 ; อ้างอิงจาก Romine. 1974 : 139 – 143) ได้ศึกษาบรรยากาศที่เกี่ยวกับการสอน ที่จะช่วยให้เด็กนักเรียนได้เรียนรู้ได้ดีขึ้น โดยสำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์คณะต่าง ๆ และนักศึกษามหาวิทยาลัยโคโรลาโด สหรัฐอเมริกา พบว่าบรรยากาศที่จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ คือ

1. บุคลิกภาพของครู เป็นผู้กระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน มีความกระตือรือร้นสนใจในวิชาที่ตนสอน
2. ด้านการจัดเตรียมการสอน มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจวิชาที่ตนสอน
3. ด้านการสอน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน มิใช่เป็นเพียงผู้ฟัง
4. ด้านเนื้อหา ครูต้องพูดชัดเจนใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิด
5. ด้านการประเมินผล การใช้ข้อมูลย้อนกลับ การเสริมแรงทางการเรียนต้องมีการทดสอบหรือรายงาน เมื่อประเมินผลแล้วต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบ และให้รู้สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นด้วย
6. ด้านช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มเติม มีการจัดเวลาเพื่อสอนนักเรียนเป็นกลุ่มพิเศษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าในเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 สาขางานการบัญชี โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 70 คน สาขางานการบัญชี โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 โดยใช้นักเรียนทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ระดับ เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ ได้แก่ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยจำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดน้ำหนักของคะแนน ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549 : 104 - 105 ; อ้างอิงจาก บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 99)

ระดับความคิดเห็น	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับความคิดเห็น	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับความคิดเห็น	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับความคิดเห็น	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับความคิดเห็น	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือ เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี แล้วนำมาประมวล เพื่อกำหนดขอบเขตเพื่อการวิจัย และการสร้างเครื่องมือเพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์
2. ศึกษาการเขียนแบบสอบถาม และสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล
3. สร้างเครื่องมือแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำเพิ่มเติม
4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง และอาจารย์เดือนดี ศรีสม ตรวจสอบความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหาภาษาที่ใช้
5. นำแบบสอบถามไปหาค่า IOC รายข้อได้ค่า IOC ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์พิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 15 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 15 คน ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี รวม 30 คน จากนั้นนำไปหาความเชื่อมั่น ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .9722

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี
2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามระหว่างเดือน มีนาคม 2551
3. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ววิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามดังกล่าวกลับมาแล้วได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนและรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
2. หาค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. วิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และใช้เกณฑ์การแปลผลดังนี้
 ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 เป็นระดับนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนสาขางานการบัญชีเหมาะสมมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 เป็นระดับนักเรียนเห็นด้วยมาก หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนสาขางานการบัญชีเหมาะสมมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 เป็นระดับนักเรียนเห็นด้วยปานกลาง หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนสาขางานการบัญชีเหมาะสมปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 เป็นระดับนักเรียนเห็นด้วยน้อย หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนสาขางานการบัญชีเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 เป็นระดับนักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนสาขางานการบัญชีเหมาะสมน้อยที่สุด

4. เพื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ระหว่างกลุ่มผู้เรียน 2 กลุ่ม ตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ ระดับชั้น โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test)

5. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ระหว่างกลุ่มผู้เรียนมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพ ผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffe'

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546 : 65)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจรายข้อใช้สูตร IOC (Item - Operational Definition Congruence Index) ใช้ค่าตั้งแต่ 0.50 ใช้สูตร (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2548 : 1)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามรายข้อ
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2523 : 98 – 99)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ n แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 α แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 s_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3. สถิติทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้ t - test for Independent Samples โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546 : 166)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

โดยมี

$$df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t – Distribution
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	n_1, n_2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	s_1^2, s_2^2	แทน	ขนาดของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2546 : 236)

$$F = \frac{MS_B}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
	MS_B	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 ถ้าผลการทดสอบในข้อ 3.2 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะต้องตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ Scheffe's (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 140)

$$S = \sqrt{(K-1)F(\alpha; df_1, df_2)} \sqrt{MS_E \left[\frac{\sum_{j=1}^k (c_j)^2}{n_j} \right]}$$

เมื่อ	S	=	ค่าวิกฤตของ Scheffe'
	K	=	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาเปรียบเทียบกัน
	MS_E	=	ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนในตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน
	C_j	=	สัมประสิทธิ์ Contrast ซึ่งจะมีค่าเป็น 1, -1, 1, -1...
	n_j	=	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
	$(\alpha; df_1, df_2)$	=	เปิดค่า F ในตารางการแจกแจงค่า F ที่ ∞ มีค่า .05 หรือ ที่ .01 และ df_1 คือค่า df_B ถ้าเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียวหรือ df_C หรือ df_R ถ้าเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทิศทางใน ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน ส่วน df_2 คือ df_w คือ df_E ค่าใดค่าหนึ่งนั่นเอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และการแปลผลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - test
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - test
Prob.	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (Probability)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนค่าเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง (Mean Squares)
*	แทน	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยจำแนกตาม ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาแจกแจงจำนวนความถี่และร้อยละ จำแนกตามระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตาม ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ระดับชั้น		
1.1 ปวช. 2	60	46.2
1.2 ปวช. 3	70	53.8
รวม	130	100.0
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
2.1 ต่ำ (ต่ำกว่า 3.00)	31	23.8
2.2 ปานกลาง (3.00 - 3.50)	64	49.2
2.3 สูง (3.51 - 4.00)	35	26.9
รวม	130	100.0
3. อาชีพผู้ปกครอง		
3.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	14	10.8
3.2 พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	17	13.1
3.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว	34	26.2
3.4 เกษตรกร	65	50.0
รวม	130	100.0
4. ความคาดหวังด้านอาชีพ		
4.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	73	56.2
4.2 พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	26	20.0
4.3 ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว	31	23.8
รวม	130	100.0

ผลการวิเคราะห์ตาราง 1 พบว่า นักเรียนตอบแบบสอบถามทั้งหมด 130 คน นักเรียนส่วนใหญ่เรียนระดับชั้น ปวช. 3 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2 มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และมีความคาดหวังด้านอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี เป็นรายด้าน

เป็นการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล โดยจำแนกตามระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ ดังแสดงในตาราง 2 - 7

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี	$\bar{X}$	S	ระดับ ความเหมาะสม
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	4.09	.47	มาก
ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	4.12	.53	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.22	.53	มาก
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.79	.71	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล	4.15	.54	มาก
รวม	4.07	.47	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 2 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขา
งานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้าน
เนื้อหาหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านเนื้อหาหลักสูตร	$\bar{X}$	S	ระดับ ความเหมาะสม
1.	เนื้อหาแต่ละรายวิชาของวิชาบัญชีมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน	4.25	.60	มาก
2.	เนื้อหาวิชาบัญชีมีความทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	4.22	.59	มาก
3.	ความเหมาะสมของจำนวนรายวิชาในโครงสร้างหลักสูตร สาขางานการบัญชี หมวดวิชาชีพเฉพาะและหมวดวิชาชีพ เลือก	4.20	.67	มาก
4.	เนื้อหาวิชาการบัญชีไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต	3.20	1.26	ปานกลาง
5.	เนื้อหาวิชาการบัญชีส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาได้	4.17	.66	มาก
6.	เนื้อหาวิชาการบัญชีที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันได้	4.30	.63	มาก
7.	เนื้อหาวิชาการบัญชีมีความเพียงพอที่จะนำไปศึกษา ต่อได้ในระดับ ปวส.	4.25	.65	มาก
8.	เนื้อหาวิชาการบัญชีที่เรียนตามหลักสูตรตรงกับ ความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่นอย่างแท้จริง	4.15	.69	มาก
	รวม	4.09	.47	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 3 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขา
งานการบัญชี ด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ
พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี มีความเหมาะสมอยู่ใน
ระดับปานกลาง คือ เนื้อหาวิชาการบัญชีไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต ส่วนข้ออื่น ๆ
นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขา
งานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี
ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S	ระดับ ความเหมาะสม
1.	ครูชี้แจงรายละเอียดแผนการสอนของรายวิชาก่อนเข้าสู่ บทเรียน	4.30	.69	มาก
2.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อกัน	4.19	.66	มาก
3.	มีการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้นักบัญชีรู้จักการทำงานเป็นทีม	4.16	.71	มาก
4.	ครูและนักเรียนมีโอกาสร่วมกันกำหนดกิจกรรมการเรียน การสอน	4.20	.72	มาก
5.	มีการจัดนิทรรศการทางวิชาการบัญชีเพื่อเสริมความรู้	4.05	.82	มาก
6.	ครูใช้วิธีสอนหลายวิธีเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา การบัญชีที่เรียน	3.91	.94	มาก
7.	ใช้วิธีสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิด และวิเคราะห์ประเด็นการบัญชีที่น่าสนใจ	4.02	.72	มาก
8.	วิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนสรุปสาระ ความรู้ ความสำคัญได้ด้วยตนเอง	4.14	.66	มาก
9.	ครูมีการจัดลำดับขั้นตอนการสอนจากง่ายไปหายาก	4.14	.71	มาก
10.	มีวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ในระหว่างการเรียนการสอน	4.13	.71	มาก
11.	ครูใช้สื่อการสอน ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	4.24	.69	มาก
12.	มีการเสริมความรู้ โดยการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ทางด้าน วิชาชีพทางการบัญชีเพิ่ม	3.90	.86	มาก
13.	ครูเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียน	4.02	.74	มาก
14.	ครูใช้วิธีสอนหลายวิธีเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา การบัญชี	4.08	.76	มาก
15.	ครูมีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมในการเรียนการสอน	4.16	.72	มาก
16.	ส่งเสริมให้นักเรียนใช้หลักการเหตุผลเน้น การคิดวิเคราะห์ มากกว่าการจดจำ	4.25	.96	มาก
	รวม	4.12	.53	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 4 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขา
งานการบัญชี โดยรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขา
งานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้าน
ครูผู้สอน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านครูผู้สอน	$\bar{X}$	S	ระดับ ความเหมาะสม
1.	มีบุคลิกภาพดีและวางตัวได้เหมาะสม	4.29	.76	มาก
2.	ใช้วาจาสุภาพขณะทำการสอน	4.23	.74	มาก
3.	มีการเตรียมการสอนที่ดี	4.32	.70	มาก
4.	มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน	4.25	.72	มาก
5.	มีความกระตือรือร้นต่อการสอน	4.22	.66	มาก
6.	มีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดความรู้	4.27	.69	มาก
7.	สามารถอธิบายและตอบปัญหาได้ชัดเจนเหมาะสม	4.29	.73	มาก
8.	มีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน	4.22	.66	มาก
9.	สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้นในการเรียน	4.08	.74	มาก
10.	สามารถสร้างบรรยากาศการเรียนวิชาบัญชีให้สนุกสนาน	3.97	.76	มาก
11.	ใช้สื่อได้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาบัญชี	4.21	.74	มาก
12.	มีความมั่นคงทางอารมณ์ในขณะที่ทำการสอน	4.17	.78	มาก
13.	ให้ความเป็นกันเองแก่ผู้เรียน	4.32	.66	มาก
14.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในระหว่างเรียน	4.25	.72	มาก
15.	ให้ข้อเสนอแนะคำปรึกษาในการเรียนแก่นักเรียนโดย สม่ำเสมอ	4.25	.72	มาก
	รวม	4.22	.53	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 5 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขา
งานการบัญชี โดยรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขา
งานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้าน
สภาพแวดล้อมในการเรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	$\bar{X}$	S	ระดับ ความเหมาะสม
1.	ความเพียงพอของสื่อการเรียนการสอนต่อจำนวนผู้เรียน	4.05	.71	มาก
2.	จำนวนของสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนกับ จำนวนผู้เรียน	3.76	.93	มาก
3.	ความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยของสภาพภายใน ห้องเรียน	3.71	.98	มาก
4.	แสงสว่างและการถ่ายเทของอากาศภายในห้องเรียน เหมาะสม	3.87	.89	มาก
5.	ขณะสอนปราศจากเสียงรบกวนจากนอกห้อง	3.61	.98	มาก
6.	เอกสาร ตำราเกี่ยวกับการบัญชี เพื่อการค้นคว้าใน ห้องสมุด	3.82	.94	มาก
7.	การอำนวยความสะดวกในการใช้บริการห้องสมุด	3.78	.93	มาก
8.	ความเพียงพอของสถานที่พักผ่อนภายในโรงเรียนกับ จำนวนผู้เรียน	3.66	.96	มาก
9.	ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำภายในโรงเรียนต่อ จำนวนนักเรียน	3.91	.93	มาก
10.	การบริการน้ำดื่มตามจุดต่าง ๆ ภายในโรงเรียนมีบริการ นักเรียนทั่วถึง	3.75	.92	มาก
	รวม	3.79	.71	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 6 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขา
งานการบัญชี โดยรวมและรายข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการวัดผลและประเมินผล	$\bar{X}$	S	ระดับความเหมาะสม
1.	มีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.15	.66	มาก
2.	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตร	4.05	.67	มาก
3.	กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน	4.07	.79	มาก
4.	ผู้สอนแจ้งผลการสอบวิชาบัญชีทุกครั้ง	4.23	.74	มาก
5.	แจ้งวิธีการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนได้ทราบล่วงหน้า	4.21	.73	มาก
6.	แบบทดสอบมีการวัดความรู้ ความเข้าใจทางการบัญชีของผู้เรียน	4.08	.71	มาก
7.	แบบทดสอบวิชาบัญชีที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลมีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.22	.70	มาก
8.	ผู้สอนตัดเกรดวิชาบัญชีด้วยความยุติธรรม	4.11	.79	มาก
9.	มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน ความรับผิดชอบในการเรียน	4.24	.71	มาก
10.	จำนวนข้อสอบวิชาบัญชีมีความเหมาะสมกับเวลาในการสอบ	4.12	.73	มาก
11.	ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เช่น การทดสอบ การรายงาน การสังเกต และการอภิปราย	4.20	.67	มาก
12.	ทำการวัดและประเมินผลผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.18	.70	มาก
13.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน	4.11	.72	มาก
14.	มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.18	.66	มาก
	รวม	4.15	.54	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 7 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยจำแนกตาม ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ

เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยจำแนกตาม ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ โดยรวมและรายด้าน ดังแสดงในตาราง 8 - 18

ตาราง 8 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้น

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี	ระดับชั้น						t	Prob.
	ปวช. 2 N = 60			ปวช. 3 N = 70				
	$\bar{X}$	S	ระดับความเหมาะสม	$\bar{X}$	S	ระดับความเหมาะสม		
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.96	.44	มาก	4.21	.46	มาก	3.085**	.002
ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	3.97	.52	มาก	4.24	.50	มาก	3.075**	.003
ด้านครูผู้สอน	4.11	.51	มาก	4.32	.54	มาก	2.239*	.027
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.62	.65	มาก	3.94	.73	มาก	2.608**	.010
ด้านการวัดและประเมินผล	4.04	.52	มาก	4.25	.55	มาก	2.170*	.032
รวม	3.94	.45	มาก	4.19	.46	มาก	3.136**	.002

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 8 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

โดยนักเรียนที่เรียนระดับชั้น ปวช. 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมมีความเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่เรียนระดับชั้น ปวช. 2

นักเรียนที่เรียนชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี

ตาราง 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคิดเห็นที่มีต่อ การเรียนการสอน สาขางานการบัญชี	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน								
	ต่ำ (ต่ำกว่า 3.00) N = 31			ปานกลาง (3.00 – 3.50) N = 64			สูง (3.51 – 4.00) N = 35		
	$\bar{X}$	S	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S	ระดับ ความ เหมาะสม
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	4.01	.50	มาก	4.05	.47	มาก	4.24	.42	มาก
ด้านวิธีการสอนและ กิจกรรมการเรียน									
การสอน	4.10	.47	มาก	4.01	.58	มาก	4.32	.42	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.24	.55	มาก	4.09	.54	มาก	4.44	.44	มาก
ด้านสภาพแวดล้อมใน การเรียน	3.90	.66	มาก	3.71	.75	มาก	3.84	.67	มาก
ด้านการวัดและ ประเมินผล	4.16	.58	มาก	4.04	.50	มาก	4.34	.56	มาก
รวม	4.08	.47	มาก	3.98	.48	มาก	4.24	.41	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 9 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง สูง
มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้าน มีความเหมาะสม
อยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี	แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F	Prob.
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.103	.551	2.564	.081
	ภายในกลุ่ม	127	27.313	.215		
	รวม	129	28.416			
ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.141	1.071	4.019*	.020
	ภายในกลุ่ม	127	33.833	.266		
	รวม	129	35.974			
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.633	1.316	4.865**	.009
	ภายในกลุ่ม	127	34.363	.271		
	รวม	129	36.996			
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	.846	.423	.830	.439
	ภายในกลุ่ม	127	64.727	.510		
	รวม	129	65.572			
ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	1.921	.960	3.347*	.038
	ภายในกลุ่ม	127	36.440	.287		
	รวม	129	38.361			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.446	.723	3.383*	.037
	ภายในกลุ่ม	127	27.149	.214		
	รวม	129	28.595			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 10 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 ผลการทดสอบความแตกต่าง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวม ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ปานกลาง	ต่ำ	สูง
		(3.00 – 3.50)	(ต่ำกว่า 3.00)	(3.51 – 4.00)
	$\bar{X}$	3.98	4.08	4.24
ปานกลาง (3.00 – 3.50)	3.98	-	.10	.25*
ต่ำ (ต่ำกว่า 3.00)	4.08		-	.15
สูง (3.51 – 4.00)	4.24			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 11 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมมีความเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 ผลการทดสอบความแตกต่าง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้านวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ปานกลาง	ต่ำ	สูง
		(3.00 – 3.50)	(ต่ำกว่า 3.00)	(3.51 – 4.00)
	$\bar{X}$	4.01	4.10	4.32
ปานกลาง (3.00 – 3.50)	4.01	-	.09	.31*
ต่ำ (ต่ำกว่า 3.00)	4.10		-	.22
สูง (3.51 – 4.00)	4.32			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 12 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน มีความเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 ผลการทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ปานกลาง (3.00 – 3.50)	ต่ำ (ต่ำกว่า 3.00)	สูง (3.51 – 4.00)
	$\bar{X}$	4.10	4.24	4.44
ปานกลาง (3.00 – 3.50)	4.10	-	.14	.34**
ต่ำ (ต่ำกว่า 3.00)	4.24		-	.19
สูง (3.51 – 4.00)	4.44			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 13 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ด้านครูผู้สอนมีความเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่าง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้านการวัดและประเมินผล ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ปานกลาง (3.00 – 3.50)	ต่ำ (ต่ำกว่า 3.00)	สูง (3.51 – 4.00)
	$\bar{X}$	4.04	4.16	4.33
ปานกลาง (3.00 – 3.50)	4.04	-	.12	.29*
ต่ำ (ต่ำกว่า 3.00)	4.16		-	.17
สูง (3.51 – 4.00)	4.33			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 14 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ด้านการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี	อาชีพผู้ปกครอง					
	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ N = 14			พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน N = 17		
	$\bar{X}$	S	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S	ระดับ ความ เหมาะสม
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	4.11	.48	มาก	4.18	.50	มาก
ด้านวิธีการสอนและกิจกรรม						
การเรียนการสอน	4.12	.48	มาก	4.02	.68	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.38	.60	มาก	4.17	.51	มาก
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.61	.66	มาก	4.04	.61	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล	4.20	.68	มาก	4.08	.61	มาก
รวม	4.09	.47	มาก	4.10	.51	มาก
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว N = 34			เกษตรกร N = 65		
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.98	.38	มาก	4.12	.50	มาก
ด้านวิธีการสอนและกิจกรรม						
การเรียนการสอน	4.08	.56	มาก	4.16	.48	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.24	.46	มาก	4.19	.57	มาก
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.81	.69	มาก	3.75	.75	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล	4.17	.47	มาก	4.15	.54	มาก
รวม	4.06	.43	มาก	4.08	.49	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 15 พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี	แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F	Prob.
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	.582	.194	.879	.454
	ภายในกลุ่ม	126	27.834	.221		
	รวม	129	28.416			
ด้านวิธีการสอนและ กิจกรรมการเรียน การสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	.286	.095	.336	.799
	ภายในกลุ่ม	126	35.688	.283		
	รวม	129	35.974			
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	.468	.156	.539	.657
	ภายในกลุ่ม	126	36.527	.290		
	รวม	129	36.996			
ด้านสภาพแวดล้อมใน การเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.610	.537	1.057	.370
	ภายในกลุ่ม	126	63.963	.508		
	รวม	129	65.572			
ด้านการวัดและ ประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	.124	.041	.136	.938
	ภายในกลุ่ม	126	38.237	.303		
	รวม	129	38.361			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	.021	.007	.031	.993
	ภายในกลุ่ม	126	28.574	.227		
	รวม	129	28.595			

ผลการวิเคราะห์ตาราง 16 พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามความคาดหวังด้านอาชีพ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี	ความคาดหวังด้านอาชีพ								
	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ N = 73			พนักงาน/ลูกจ้าง บริษัทเอกชน N = 26			ประกอบธุรกิจส่วนตัว N = 31		
	$\bar{X}$	S	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S	ระดับ ความ เหมาะสม
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	4.11	.45	มาก	4.05	.55	มาก	4.09	.46	มาก
ด้านวิธีการสอนและ กิจกรรมการเรียนรู้	4.17	.49	มาก	3.98	.69	มาก	4.11	.46	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.25	.50	มาก	4.13	.65	มาก	4.23	.51	มาก
ด้านสภาพแวดล้อมใน การเรียนรู้	3.80	.73	มาก	3.70	.80	มาก	3.85	.61	มาก
ด้านการวัดและ ประเมินผล	4.19	.50	มาก	4.11	.66	มาก	4.10	.54	มาก
รวม	4.10	.43	มาก	3.99	.62	มาก	4.08	.42	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 17 พบว่า นักเรียนที่มีความคาดหวังด้านอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามความคาดหวังด้านอาชีพ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี	แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F	Prob.
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	.058	.029	.130	.878
	ภายในกลุ่ม	127	28.358	.223		
	รวม	129	28.416			
ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.733	.366	1.321	.271
	ภายในกลุ่ม	127	35.241	.277		
	รวม	129	35.974			
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.313	.157	.542	.583
	ภายในกลุ่ม	127	36.682	.289		
	รวม	129	36.996			
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	.346	.173	.337	.715
	ภายในกลุ่ม	127	65.227	.514		
	รวม	129	65.572			
ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	.201	.101	.335	.716
	ภายในกลุ่ม	127	38.160	.300		
	รวม	129	38.361			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.233	.116	.521	.595
	ภายในกลุ่ม	127	28.363	.223		
	รวม	129	28.595			

ผลการวิเคราะห์ตาราง 18 พบว่า นักเรียนที่มีความคาดหวังด้านอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล โดยจำแนกตาม ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยจำแนกตาม ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการพิจารณาวางแผนปรับปรุง และการจัดกระบวนการเรียนการสอนในสาขางานการบัญชีได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 สาขางานการบัญชี ของโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 70 คน สาขางานการบัญชี ของโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 โดยใช้นักเรียนทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 คน

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีความคาดหวังด้านอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานการบัญชี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 ฉบับ และชั้นปีที่ 3 จำนวน 70 ฉบับ ปีการศึกษา 2550 รวมทั้งหมด 130 ฉบับ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืน จำนวน 130 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ระดับ เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ ได้แก่ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ระดับความคิดเห็น ด้วยมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 62 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี
2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม ระหว่างเดือน มีนาคม 2551 ได้แบบสอบถามกลับมามาก 130 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
3. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ววิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามดังกล่าวกลับมาแล้วได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนและรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
2. หาค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. การวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และโดยใช้เกณฑ์การแปลผลดังนี้
 ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 เป็นระดับนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนสาขางานการบัญชีเหมาะสมมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 เป็นระดับนักเรียนเห็นด้วยมาก หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนสาขางานการบัญชีเหมาะสมมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 เป็นระดับนักเรียนเห็นด้วยปานกลาง หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนสาขางานการบัญชีเหมาะสมปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 เป็นระดับนักเรียนเห็นด้วยน้อย หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนสาขางานการบัญชีเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 เป็นระดับนักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนสาขางานการบัญชีเหมาะสมน้อยที่สุด

4. เพื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ระหว่างกลุ่มผู้เรียน 2 กลุ่ม ตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ ระดับชั้น โดยใช้การทดสอบค่าที ($t - test$)

5. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ระหว่างกลุ่มผู้เรียนมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพ ผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe'

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน พบว่า นักเรียนตอบแบบสอบถาม จำนวน 130 คน ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 สาขางานการบัญชี โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี พบว่า นักเรียนตอบแบบสอบถามทั้งหมด 130 คน นักเรียนส่วนใหญ่เรียนระดับชั้น ปวช. 3 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2 มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และมีความคาดหวังด้านอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล ปรากฏว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า

2.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็น ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คือ เนื้อหารายวิชาการบัญชี ไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต ส่วนข้ออื่น ๆ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คือ เนื้อหารายวิชาการบัญชีที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื้อหาแต่ละรายวิชาของวิชาบัญชีมีความ

2.2 ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คือ ครูชี้แจงรายละเอียดแผนการสอนของรายวิชาก่อนเข้าสู่บทเรียน ส่งเสริมนักเรียนให้หลักการเหตุผลเน้น การคิดวิเคราะห์มากกว่าการจดจำ ครูใช้สื่อการสอน ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามลำดับ

2.3 ด้านครูผู้สอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คือ มีการเตรียมการสอนที่ดี ให้ความเป็นกันเองแก่ผู้เรียน มีบุคลิกภาพดีและวางตัวได้เหมาะสม ตามลำดับ

2.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คือ ความเพียงพอของสื่อการเรียนการสอนต่อจำนวนผู้เรียน แสงสว่างและการถ่ายเทของอากาศภายในห้องเรียนเหมาะสม ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำภายในโรงเรียนต่อจำนวนนักเรียนตามลำดับ

2.5 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คือ มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน ความรับผิดชอบในการเรียน ผู้สอนแจ้งผลการสอบวิชาบัญชีทุกครั้ง แบบทดสอบวิชาบัญชีที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลมีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล ตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ปรากฏผลดังนี้

3.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

3.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมแตกต่างกัน

3.2.1 การทดสอบความแตกต่าง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี โดยรวม พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมมีความเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.2 การทดสอบความแตกต่าง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียน การสอน มีความเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.3 ผลการทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี ด้าน ครูผู้สอน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ด้านครูผู้สอนมีความเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.4 การทดสอบความแตกต่าง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรีด้าน การวัดและประเมินผล พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคิดเห็นต่อการ เรียนการสอน สาขางานการบัญชี ด้านการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่าง กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

3.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 พบว่า นักเรียนที่มีความคาดหวังด้านอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกือบทุกข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ เนื้อหารายวิชาการบัญชีที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื้อหาแต่ละรายวิชาของวิชาบัญชี มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันและเนื้อหารายวิชาบัญชีมีความทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้เป็นเพราะ การจัดการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นหลักสูตรที่จัดขึ้น โดยคำนึงถึงเนื้อหารายวิชาการบัญชีที่ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ประกอบกับเนื้อหารายวิชาบัญชีมีความทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนั้นการเลือกเนื้อหารายวิชาการบัญชีที่เหมาะสม จะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ชำรง บัวศรี (2542 : 7) สรุปได้ว่า ข้อกำหนดแผนการจัดการเรียนการสอน รวมถึงมวลประสบการณ์ที่สถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดความรู้ ความสนใจ ทักษะ ประสบการณ์ เจตคติ และความรู้สึกที่ดีต่องานอาชีพ ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และสุริย์ มาเกิด (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาการบัญชีของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการราชดำเนินธนบุรี พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูชี้แจงรายละเอียดแผนการสอนของรายวิชาก่อนเข้าสู่บทเรียน ส่งเสริมนักเรียนใช้หลักการเหตุผลเน้น การคิดวิเคราะห์มากกว่าการจดจำ และครูใช้สื่อการสอน ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้เป็นเพราะ ครูผู้สอนมีการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ทางด้านวิชาชีพบัญชีมาบรรยายให้นักเรียนฟัง ซึ่งสอดคล้องกับ ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ (2541 : 10 - 12) สรุปได้ว่า แผนการศึกษาที่กำหนดความมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน ประสิทธิภาพที่จัดให้ผู้เรียน และการประเมินผล เพื่อมุ่งพัฒนา ผู้เรียนให้มีศักยภาพและบรรลุความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และคริสติน (กองการศึกษาสงเคราะห์. 2544 : 30 - 31 ; อ้างอิงจาก Christine Wars. 2000 : 4 - 8) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเรียน การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางว่า เด็กทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ได้โดยธรรมชาติ ประสิทธิภาพทั้งหมดของเด็กนักเรียนจะนำเข้าสู่กระบวนการทางสมองโดยอัตโนมัติ เพราะฉะนั้น เด็กแต่ละคนมีวิธีการในการทำงานหรือการเรียนรู้ไม่เหมือนกัน แต่เด็กจะเรียนได้ผลดีที่สุด เมื่อ อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ปราศจากการขู่เข็ญบังคับ และเด็กสามารถที่จะเรียนเนื้อหาในหลักสูตรได้ทุก คน หากหลักสูตรนั้นตรงกับความถนัดของเด็ก และครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ คือ ครูต้องมีความรู้ ความเข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับความ แตกต่างระหว่างบุคคล จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้มีลักษณะจูงใจ เกิดความสนใจใฝ่รู้ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุมพร สกลรักษ์ (2540 : 62) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัย พณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมและทุกด้านอยู่ใน ระดับปานกลาง ด้านหลักสูตร ควรมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพจริงความเป็นจริง และ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ด้านครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ในวิชาสอนมาก ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ความจัดวิทยากรพิเศษมาบรรยาย เสริมบางวิชา เนื่องจากสถานศึกษาไม่ค่อยเชิญวิทยากรมาบรรยายเสริมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับ นักศึกษา และจันทิมา บุญพวง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โรงเรียนกรุงเทพการบัญชี ที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร และด้านวิธีสอน อยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านครูผู้สอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการเตรียมการสอนที่ดี ให้ความเป็นกันเองแก่ผู้เรียน มีบุคลิกภาพดีและวางตัวได้เหมาะสม และสามารถอธิบายและ

1.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ความเพียงพอของสื่อการเรียนการสอนต่อจำนวนผู้เรียน ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำภายในโรงเรียนต่อจำนวนนักเรียน และแสงสว่างและการถ่ายเทของอากาศภายในห้องเรียนเหมาะสมให้ความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะความเพียงพอของสื่อการเรียนการสอนต่อจำนวนผู้เรียน และความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำภายในโรงเรียนต่อจำนวนนักเรียน โรงเรียนได้เตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนสอนและสื่อการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับการเรียนของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ชำรง บัวศรี (2542 : 203) สภาพแวดล้อมในการเรียน การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน การนำสื่ออุปกรณ์ การเรียนการสอนมาใช้เหมาะสม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนผู้สอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึง อาคารสถานที่ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนด้วย และมันเกียรติ โกศลนิริติวงศ์ (2541 : 19 - 20) ให้ความหมายว่า สภาพแวดล้อมด้านบรรยากาศการเรียนการสอน หมายถึง สภาพหรือบรรยากาศในการเรียนการสอน ได้แก่ พฤติกรรม ผู้เรียน ผู้สอน วิธีสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา บรรยากาศในห้องเรียน เช่น หลักสูตร บทเรียน อุปกรณ์และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด องค์ประกอบดังกล่าวนี้ จะส่งเสริมให้นักศึกษาค้นพบทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ โดยได้รับประสบการณ์ตรงอันก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาการ ทักษะคิด บุคลิกภาพ คุณธรรมและพัฒนาจนถึงที่สุดของแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ประเสริฐศรี (2543 : 64 - 67) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ใน 5 ด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านผู้เรียน และผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียน

1.5 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้สอนแจ้งผลการสอบวิชาบัญชีทุกครั้ง แบบทดสอบวิชาบัญชีที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลมีความง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และแจ้งวิธีการวัดผลและประเมินผลให้ผู้เรียนได้ทราบล่วงหน้า อันเนื่องมาจาก มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน ความรับผิดชอบในการเรียน ผู้สอนแจ้งผลการสอบวิชาบัญชีทุกครั้ง แบบทดสอบวิชาบัญชีที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลมีความง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน แจ้งวิธีการวัดผลและประเมินผลให้ผู้เรียนได้ทราบล่วงหน้า และผู้สอนใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย เช่น การทดสอบ การรายงาน การสังเกต และการอภิปราย สามารถไปประกอบอาชีพหรือดำรงชีพในสังคมได้อย่างมีความสุข ที่ต้องการให้ผู้เรียนเป็นคนดี โดยให้ครูสอนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมให้กับผู้เรียนอยู่เสมอ ๆ นอกจากนั้นเนื้อหาวิชาที่จัดสอบต้องสอดคล้องกับความรู้ที่ได้เรียนมา เป็นการวัดผลประเมินผลโดยต้องดูจุดประสงค์ของหลักสูตรในรายวิชานั้น ๆ ซึ่งครูจะต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์ และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอบ เป็นการสร้างความเข้าใจในการเรียนการสอนซึ่งในคาบแรกของการเรียน ผู้สอนต้องสร้างความเข้าใจในการสอนให้กับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 8) ได้ให้ความหมายของ การวัดผลและการประเมินผล เป็นการตัดสินใจระดับความรู้ ความสามารถ ภายหลังเสร็จสิ้นการเรียนในแต่ละปีการศึกษา และในแต่ละช่วงชั้นของนักเรียนเป็นรายบุคคล ภายใต้เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ผลการตัดสินที่นักเรียนได้รับในแต่ละรายวิชา จะสะท้อนระดับความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้การวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นองค์ประกอบและ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยจำแนกตาม ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ปรากฏผลดังนี้

2.1 นักเรียนระดับชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนระดับชั้นปีที่ 2 มีประสบการณ์การเรียนน้อยกว่านักเรียนระดับชั้นปีที่ 3 จึงทำให้มีความคิดเห็นต่างกัน ส่วนความคิดเห็นในด้านอื่น ไม่แตกต่างกันเพราะการเรียนการสอนภายใต้ครูผู้สอนกลุ่มเดียวกัน มีการวัดและประเมินผลระบบเดียวกันจึงทำให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์ มาเกิด (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาการบัญชีของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการราชดำเนินธนบุรี พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านวิธีสอนและกิจกรรมการสอน อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็น

2.2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งอาจมีความรู้พื้นฐานไม่ดีนัก จะมีความคิดเห็นไม่เข้าใจการอธิบายของครูทำให้ตามเนื้อหาไม่ทัน เป็นเหตุให้เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง มีความคิดเห็นต่อครูผู้สอนอยู่ในเกณฑ์ดี สามารถเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาได้ครอบคลุม มีความต่อเนื่องในรายวิชา ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ต่ำกว่า 3.00) มีความคิดเห็นวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนการวัดและประเมินผล ครูผู้สอนใช้เกณฑ์การประเมินผลที่สูงเกินไป แบบทดสอบยากไปเหมาะสมกับผู้เรียน เนื่องจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเรียนไม่เข้าใจ ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (3.51 - 4.00) และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (3.00 - 3.50) เกิดการเรียนรู้และสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาได้ดี สามารถทำแบบทดสอบได้ตามเกณฑ์ จึงมีความคิดเห็นว่าครูใช้เกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์ มาเกิด (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาการบัญชีของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพาณิชย์การ ราชดำเนินธนบุรี พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสิริพร หอมดี (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.3 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ปกครองส่วนมากเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษา พยายามส่งเสริมให้บุตรหลานได้รับการศึกษา ปลุกฝังความคิดเห็นนักเรียนให้เห็นความสำคัญของการศึกษา เนื่องจากถ้ามีการศึกษาที่ดีจะสามารถพัฒนาตนเองในทางที่ดี มีงานที่ดีมีรายได้ เพื่อเป็นหลักต่อตนเองและครอบครัว ฉะนั้นนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน จึงมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

2.4 นักเรียนที่มีความคาดหวังด้านอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ปกครองของนักเรียนต้องการให้นักเรียนมีอาชีพตามที่ได้ศึกษามาหรือตามความถนัดของแต่ละคน ไม่ว่าจะเรียนสาขาใดก็ตาม และไม่จำเป็นต้องเป็นอาชีพเดียวกับผู้ปกครอง ซึ่งในภาพรวมการศึกษาด้านวิชาชีพ สาขางานการบัญชีเป็นสาขาที่นักเรียนเรียนแล้วจะสามารถหางานทำได้ง่าย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี มีดังนี้

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คือ เนื้อหารายวิชาการบัญชีไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต ควรจัดเนื้อหาวิชาวิชาการบัญชีให้สอดคล้องและ

2. ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ถ้าจะให้ดียิ่งขึ้น ควรมีการสอดแทรกเพิ่มเติมและการเสริมความรู้ โดยการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ทางด้านวิชาชีพทางการบัญชีเพิ่มมากขึ้น และครูควรใช้วิธีสอนให้หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหารายวิชาการศึกษาที่เรียน

3. ด้านครูผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ถ้าจะให้ดียิ่งขึ้น ควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความมั่นใจทางอารมณ์ในขณะที่ทำการสอน มีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน มีความกระตือรือร้นต่อการสอน และนำวิธีการสอนแบบใหม่นำมาสอนเพิ่มมากขึ้น

4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ถ้าจะให้ดียิ่งขึ้น ควรมีการจัดบรรยากาศในขณะที่สอนให้ปราศจากเสียงรบกวนจากนอกห้อง และควรจัดสถานที่พักผ่อนภายในโรงเรียนให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน

5. ด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ถ้าจะให้ดียิ่งขึ้น ควรมีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตร ควรกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน และให้นักเรียนทำแบบทดสอบโดยมีการวัดความรู้ ความเข้าใจในทางการบัญชีของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาวิธีการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และทันสมัยต่อสภาวะการณ์ในปัจจุบัน

2. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขางานการขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2544). รายงานการวิจัย : การศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของโรงเรียน สังกัดกองการศึกษาสงเคราะห์ กรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2546) คู่มือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- _____. (2547). พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2547. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2548, กรกฎาคม – กันยายน). “การวัดและประเมินผลการศึกษา”. วารสารวิชาการ. 8(3) : 8.
- จรรยา ชูลาภ. (2541). การวิจัยการศึกษาวิชาชีพ. เอกสารประกอบคำบรรยายสัมมนาศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.
- จรรยา มาดิลกโกวิท. (2539). หลักและวิธีสอนวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทิมา บุญพวง. (2547). ความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2538). จิตวิทยาการบริหาร. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2548). เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2523). เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2546). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2549). เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี : บริษัท ไทเนรมิตกิจ.
- ทรงศักดิ์ ดีจริงตระกูล. (2546). ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธนาธิป พรกุล. (2543). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธำรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- นงลักษณ์ ตระกูลวงศ์. (2549). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์การ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- น้อมฤดี จงพยุหะและคณะ. (2519). คู่มือการศึกษาวิธีสอนสังคมศึกษาในชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- บรรจง อภิตกุล. (2533). วิธีสอนวิชาการบัญชี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร.
- บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. (2548). เอกสารประกอบการเรียนวิชาสัมมนาการวิจัยธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2542). การจัดและการบริหารอาชีพศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม.
- พาณิชย์การเพชรบุรี. (2549). รายงานการประเมินตนเอง. เพชรบุรี : โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรี.
- พยุหศักดิ์ จันทรสุรินทร์. (2544). การปฏิรูปการอาชีพศึกษา. เอกสารประกอบคำบรรยายในการประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีพศึกษา.
- พรศรี โรจน์เมฆี. (2540). ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิมลวรรณ พชรสิงห์. (2549). การบัญชี 1. เพชรบุรี : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- มันเกียรติ โกศลนิตติวงศ์. (2541). พุทธธรรม : ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- ยนต์ ชุ่มจิต. (2541). *ความเป็นครู*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- ยุทธพงษ์ ไกรวรรณ. (2541). *เทคนิคและวิธีการสอน*. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนา ประเสริฐศรี. (2543). *ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). *ปฏิบัติการศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ : หนังสือพิมพ์มติชน.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2543). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ลาวัณย์ จักรานวัณน์. (2540). *ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ สาขาวิชา บริหารธุรกิจ (M.B.A.) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร ต่อการจัด การศึกษาภาคพิเศษ*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา ประवालพฤษ. (2548). *รายงานการวิจัยเอกสารเรื่องระบบการวัด และประเมินผล ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล สำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- วิไลวรรณ พิธิยานุวัฒน์ และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2519, พฤศจิกายน - ธันวาคม). "วิธีประเมินสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย". *วารสารคุรุศาสตร์*. 6(4) : 21.
- สังต์ อุทรานันท์. (2526). *จัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริพร หอมดี. (2545). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัด เพชรบุรี*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม. (2540). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.
- สุรพันธ์ ดันศรีวงษ์. (2538). *วิธีการสอน*. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

- สุริย์ มาเกิด. (2544). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการราชดำเนิน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- อัจฉรา สุขารมณ และพรณี บุญประกอบ. (2542) *สภาวะแวดล้อมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สัมพันธ์กับภาวะเครียดในการเรียนของนิสิต. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.*
- อัปสร มีสิงห์. (2544). “บทบาทของครูกับหลักสูตรฉบับปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร”. *พัฒนาหลักสูตร, วิชาการ. 10(4) : 12 – 13.*
- อารีย์ ขุนชิต. (2545). *ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพุทธจักรวิทยา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- อุทัย หิรัญโต. (2523). *สังคมวิทยาประยุกต์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.*
- อุมาพร สกลรักษ์. (2540). *ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- เอกศักดิ์ บุตรลัม. (2537). *ครูและการสอน. เพชรบุรี : คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.*

<http://www.account.bu.ac.th/article/account01.html> (2549, 3 October).

- Alkin, C. Marvin. (1970). *Using Evaluations : Does Evaluation Make a Difference.* Berely Hills.
- Biddle. (1976). *American Journal of Medical Genetics.* Volume 70, Issue 4, Published Online : 6.
- Carter V. Good. (1973). *Dictionary of Education.* 3rd ed. New York : McGraw – Hill Book.
- Guralnik J. T. (1976). *Psychology of the Classroom Englewood Cliffs.* New Jersey : Prentice Hall, Inc.

- Lehmen J. Irvin and Mehrens William. (1971). "A study of Entry Level Competencies Needs by Mathematics Teachers of the Secondary School as Perceived by Selected Groups of Educators". *Dissertation Abstracts*. 38(7) : 4004 – A.
- Lewis D. Boynton. (1970). *Method of Teaching Bookkeeping – Accounting*. Ohio. South – western Publishing Co.
- Saylor J. and William M. Alexander. (1959). *Curriculum Planning for better teacher and leasning*. New York : Rinchart and Company.
- Taba, Hida. (1962). *Curriculum development : Theory and Practice*. New York : Hartcount, Barce & World.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง **ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนัชนิขการเพชรบุรี**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อต้องการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนัชนิขการเพชรบุรี มีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนัชนิขการเพชรบุรี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2. คำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลกระทบต่อนักเรียนในด้านใด ๆ ทั้งสิ้น แต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำความคิดเห็นมาเป็นข้อมูลในการจัดการศึกษา และนำมาพัฒนาปรับปรุงด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อทุกส่วน เพื่อความสมบูรณ์ในการประมวลผลการวิจัยการทางศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนพนัชนิขการเพชรบุรีต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของนักเรียนทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

นางสาวกฤษณา สิงห์โตแก้ว
นิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเอกธุรกิจศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับสถานภาพของนักเรียน

1. ระดับชั้น
 - ☐ 1.1 ปวช. 2
 - ☐ 1.2 ปวช. 3
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - ☐ 2.1 คะแนนเฉลี่ยต่ำ (ต่ำกว่า 3.00)
 - ☐ 2.2 คะแนนเฉลี่ยปานกลาง (3.00 - 3.50)
 - ☐ 2.3 คะแนนเฉลี่ยสูง (3.51 - 4.00)
3. อาชีพผู้ปกครอง
 - ☐ 3.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - ☐ 3.2 พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน
 - ☐ 3.3 ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 - ☐ 3.4 เกษตรกร
4. ความคาดหวังด้านอาชีพ
 - ☐ 4.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - ☐ 4.2 พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน
 - ☐ 4.3 ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับความคิดเห็น	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับความคิดเห็น	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับความคิดเห็น	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับความคิดเห็น	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงตามความคิดเห็นของนักเรียน

ข้อ	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
	ด้านเนื้อหาหลักสูตร					
1.	เนื้อหาแต่ละรายวิชาของวิชาชีพมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน					
2.	เนื้อหาวิชาวิชาชีพมีความทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน					
3.	ความเหมาะสมของจำนวนรายวิชาในโครงสร้างหลักสูตรสาขางานการบัญชี หมวดวิชาชีพเฉพาะและหมวดวิชาชีพเลือก					
4.	เนื้อหาวิชาวิชาการบัญชีไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต					
5.	เนื้อหาวิชาวิชาการบัญชีส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้					
6.	เนื้อหาวิชาวิชาการบัญชีที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ข้อ	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
	ด้านเนื้อหาหลักสูตร					
7.	เนื้อหา รายวิชา การบัญชี มีความเพียงพอที่จะนำไปศึกษาต่อได้ในระดับ ปวส.					
8.	เนื้อหา รายวิชา การบัญชี ที่เรียนตามหลักสูตร ตรงกับความต้องการ ของ ตลาดแรงงาน ในท้องถิ่น อย่างแท้จริง					
	ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน					
1.	ครูชี้แจงรายละเอียดแผนการสอนของรายวิชา ก่อนเข้าสู่บทเรียน					
2.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อกัน					
3.	มีการจัดกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้นักบัญชี รู้จักการทำงานเป็นทีม					
4.	ครูและนักเรียนมีโอกาสร่วมกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน					
5.	มีการจัดนิทรรศการทางวิชาการบัญชี เพื่อเสริมความรู้					
6.	มีการเพิ่มพูนความรู้ โดยเชิญวิทยากรพิเศษ มาบรรยาย					
7.	ใช้วิธีสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิด และวิเคราะห์ ประเด็นการบัญชีที่น่าสนใจ					
8.	วิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนสรุปสาระ ความรู้ ความสำคัญได้ด้วยตนเอง					
9.	ครูมีการจัดลำดับขั้นตอนการสอน จากง่ายไปหายาก					
10.	มีวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ในระหว่างการเรียนการสอน					
11.	ครูใช้สื่อการสอน ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้					
12.	มีการเสริมความรู้ โดยการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ทางด้านวิชาชีพทางการบัญชีเพิ่ม					

ข้อ	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
	ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน					
13.	ครูเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียน					
14.	ครูใช้วิธีสอนหลายวิธีเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหารายวิชาการบัญชี					
15.	ครูมีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมในการเรียนการสอน					
16.	ส่งเสริมนักเรียนใช้หลักการเหตุผลเน้น การคิดวิเคราะห์ มากกว่าการจดจำ					
	ด้านครูผู้สอน					
1.	มีบุคลิกภาพดีและวางตัวได้เหมาะสม					
2.	ใช้วาจาสุภาพขณะทำการสอน					
3.	มีการเตรียมการสอนที่ดี					
4.	มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน					
5.	มีความกระตือรือร้นต่อการสอน					
6.	มีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดความรู้					
7.	สามารถอธิบายและตอบปัญหาได้ชัดเจนเหมาะสม					
8.	มีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน					
9.	สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					
10.	สามารถสร้างบรรยากาศการเรียนวิชาบัญชีให้สนุกสนาน					
11.	ใช้สื่อได้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาบัญชี					
12.	มีความมั่นคงทางอารมณ์ในขณะที่ทำการสอน					
13.	ให้ความเป็นกันเองแก่ผู้เรียน					
14.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในระหว่างเรียน					
15.	ให้ข้อเสนอแนะคำปรึกษาในการเรียนแก่นักเรียนโดยสม่ำเสมอ					

ข้อ	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
	ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน					
1.	ความเพียงพอของสื่อการเรียนการสอนต่อจำนวนผู้เรียน					
2.	จำนวนของสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนกับจำนวนผู้เรียน					
3.	ความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยของสภาพภายในห้องเรียน					
4.	แสงสว่างและการถ่ายเทของอากาศภายในห้องเรียนเหมาะสม					
5.	ขณะสอนปราศจากเสียงรบกวนจากนอกห้อง					
6.	เอกสาร ตำราเกี่ยวกับการบัญชี เพื่อการค้นคว้าในห้องสมุด					
7.	การอำนวยความสะดวกในการใช้บริการห้องสมุด					
8.	ความเพียงพอของสถานที่พักผ่อนภายในโรงเรียนกับจำนวนผู้เรียน					
9.	ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำภายในโรงเรียนต่อจำนวนนักเรียน					
10.	การบริการน้ำดื่มตามจุดต่าง ๆ ภายในโรงเรียนมีบริการนักเรียนทั่วถึง					

ข้อ	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
	ด้านการวัดและประเมินผล					
1.	มีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
2.	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตร					
3.	กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน					
4.	ผู้สอนแจ้งผลการสอบวิชาบัญชีทุกครั้ง					
5.	แจ้งวิธีการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนได้ทราบล่วงหน้า					
6.	แบบทดสอบมีการวัดความรู้ ความเข้าใจทางการบัญชีของผู้เรียน					
7.	แบบทดสอบวิชาบัญชีที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลมีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน					
8.	ผู้สอนตัดเกรดวิชาบัญชีด้วยความยุติธรรม					
9.	มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน ความรับผิดชอบในการเรียน					
10.	จำนวนข้อสอบวิชาบัญชีมีความเหมาะสมกับเวลาในการสอบ					
11.	ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เช่น การทดสอบ การรายงาน การสังเกต และการอภิปราย					
12.	ทำการวัดและประเมินผลผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ					
13.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน					
14.	มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน					

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย	อาจารย์พิเศษ ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผจงศักดิ์ หมวดสง	ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์เตือนดี ศรีสม	ครูโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เชิญผู้เชี่ยวชาญและ
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

Srinakharinwitot University
Central Campus at Prasarnmit
Sukhumvit Road Soi 23
Bangkok 10110, THAILAND

Department of Business Administration
Faculty of social Science
TEL : 0-2664-0013, 0-2664-1000 Ext. 5530,5548
FAX : (662)0-664-0194, 0-2664-0193

โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี
หนังสือฉบับเลขที่ 99
วันที่ ๑๓ ม ๕9

4 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขออนุญาตให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน
สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี”

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

ด้วย นางสาวกฤษณา สิงห์โตแก้ว รหัส 49199080436 นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ มีความประสงค์จะทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการ
สอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี” ในการนี้
ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงขออนุญาตให้ นางสาวกฤษณา
สิงห์โตแก้ว ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี” และขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน
พณิชยการเพชรบุรี พร้อมกับขออนุญาตเก็บข้อมูล เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการทำสารนิพนธ์เรื่อง
ดังกล่าว

ทั้งนี้ถ้าหากท่านอนุญาตให้ นางสาวกฤษณา สิงห์โตแก้ว ทำสารนิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้
ขอความอนุเคราะห์ตอบกลับมายังภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เป็นลายลักษณ์อักษรด้วย จะขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

S. Chump
(อาจารย์สิริฐากร ชูทรัพย์)
หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ

11/๑๑ ๐. ม. ๕๙-๑๐๖๗๖
๑๐๖๗๖
18 ม ๕1

ที่ ศธ 0519.12/๒๐/๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๗ กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

เนื่องด้วย นางสาวกฤษณา สิงห์โตแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ภัคกร สกลรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์เดือนดี ศรีสม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกฤษณา สิงห์โตแก้ว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-9850-573

ที่ ศธ 0519.12/๒๐1๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖๔ กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลุ่มไทย

เนื่องด้วย นางสาวกฤษณา สิงห์โตแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ภัคกร สกลรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกฤษณา สิงห์โตแก้ว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

1๗83

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-9850-573

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/๒๐17

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวกฤษณา สิงห์โตแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ภัคกร สกลรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอนสาขางานการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกฤษณา สิงห์โตแก้ว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/5854

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1/ มีนาคม 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

เนื่องด้วย นางสาวกฤษณา สิงห์โตแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ภัคกร สกลรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูล เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2-3 สาขางานการบัญชี จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกฤษณา สิงห์โตแก้ว ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวดี ปัดโรสง)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 032-425-393

ที่ ศธ 0519.12/5๘๘4

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

|| มีนาคม 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

เนื่องด้วย นางสาวกฤษณา สิงห์โตแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ภัคกร สกลรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูล เพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2-3 จำนวน 130 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกฤษณา สิงห์โตแก้ว ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวุฒิ ปิ๊ดไชสง)
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 032-425-393

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวกฤษณา สิงห์โตแก้ว
วัน เดือน ปีเกิด	8 เมษายน 2512
สถานที่เกิด	อำเภอยาง่าง จังหวัดเพชรบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	199/1 หมู่ที่ 2 ตำบลธงชัย อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2527	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา อำเภอยาง่าง จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2530	ปวช. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบัญชี โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2533	ปวส. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2536	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป วิทยาลัยครูเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2551	ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร